

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพัทยา
จังหวัดชลบุรี

วิภาวัลย์ สร้อยศรี

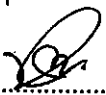
งานนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการสาธารณะ
วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
กรกฎาคม 2559
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

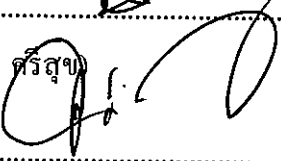
อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์และคณะกรรมการสอบปากเปล่างานนิพนธ์ ได้พิจารณา
งานนิพนธ์ของ วิชาวลีย์ สร้อยศรี ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สำหรับผู้บริหาร ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

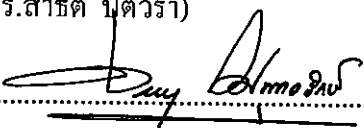
อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์

..... ประธาน
(ดร.นงนุช ศรีสุข)

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

..... ประธาน
(ดร.นงนุช ศรีสุข)

..... กรรมการ
(ดร.สาริต นิติวรา)

..... กรรมการ
(ดร.ศรัณยา เลิศพุทธรักษ์)

วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์อนุมัติให้รับงานนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สำหรับผู้บริหาร ของมหาวิทยาลัยบูรพา

.....คณบดีวิทยาลัยพาณิชยศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บรรพต วิรุณราช)

วันที่ 17 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2559

กิตติกรรมประกาศ

งานนิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลงได้ด้วยความเมตตากรุณาและความช่วยเหลืออย่างดีจาก ดร.นงนุช ศรีสุข อาจารย์ที่ปรึกษาหลักและผู้ควบคุมงานนิพนธ์ที่กรุณาให้คำปรึกษาและแนะนำแนวทางที่ถูกต้อง ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความละเอียดถี่ถ้วนและเอาใจใส่ด้วยดีเสมอมา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่งและกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ดร.สาธิต ปิติวรา ประธานกรรมการสอบปากเปล่างานนิพนธ์ ดร.ศรัณยา เลิศพุทธรักษ์ คณะกรรมการสอบปากเปล่างานนิพนธ์ ที่กรุณาให้ความรู้ ให้คำปรึกษา ตรวจแก้ไขและวิจารณ์ผลงาน ทำให้งานวิจัยฉบับนี้มีความถูกต้องและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบรวมทั้งให้คำแนะนำแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยให้มีคุณภาพ รวมทั้งคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ให้ความช่วยเหลือในการทำงานนิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยดี

ขอขอบพระคุณท่านนายกเทศบาลนครเมืองพัทยา นายอิทธิพล คุณปลื้ม เจ้าหน้าที่และพนักงานในสำนักงานเทศบาลเมืองพัทยา ที่ให้ความอนุเคราะห์และสละเวลาในการให้ข้อมูลในการตอบแบบสอบถาม ขอขอบคุณแรงสนับสนุนสำคัญจากคุณสุรัช นพรัตน์วงศ์ ที่คอยให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยจนทำให้งานนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี และรวมถึงท่านอื่น ๆ ที่มีได้เอื้อนามที่มีส่วนสำคัญยิ่งต่อความสำเร็จของงานนิพนธ์ฉบับนี้

สุดท้ายนี้ขอกราบขอบพระคุณ พันตำรวจเอก สีห์ศักดิ์ สร้อยศรี นางภาวินี เหมเปี่ยม บิดา มารดาของผู้วิจัย และพี่ ๆ น้อง ๆ ทุกคน ที่ให้กำลังใจ ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของความเพียรพยายามทั้งหมดนี้ ตลอดจนบูรพาจารย์และผู้มีพระคุณที่ให้การอบรมสั่งสอน ประสิทธิ์ประสาทวิชา ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่างานนิพนธ์ฉบับนี้จะมีคุณค่าและประโยชน์สำหรับผู้สนใจ หากขาดตกบกพร่องประการใด ขอกราบอภัยมา ณ โอกาสนี้ด้วย

วิภาวัลย์ สร้อยศรี

57710036: สาขาวิชา: การจัดการสาธารณสุข; บธ.ม. (การจัดการสาธารณสุข)

คำสำคัญ: ความพึงพอใจ/ การจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาด/ นักท่องเที่ยวชาวไทย

วิทยาส์ สร้อยศรี: ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพัทยา จังหวัดชลบุรี อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์: นงนุช ศรีสุข, Ph.D. 112 หน้า. ปี พ.ศ. 2559.

ผลการวิจัยพบว่าความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพัทยา จังหวัดชลบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาด้านประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพัทยา จังหวัดชลบุรี และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพัทยา จังหวัดชลบุรี กลุ่มตัวอย่างคือนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบริเวณชายหาดพัทยา จังหวัดชลบุรี เช่น ชายหาดพัทยา ชายหาดจอมเทียน ท่าเรือแหลมบาลีฮาย เป็นต้น จำนวน 400 ตัวอย่าง โดยการสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental random sampling) สามารถผลการวิจัยได้ดังนี้

ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุส่วนใหญ่ 31-40 ปี ระดับการศึกษาส่วนใหญ่ ศึกษาอนุปริญญา (ปวช., ปวส.หรือเทียบเท่า) สถานภาพโสด อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน รายได้ส่วนใหญ่ 10,001-30,000 บาท การกลับมาเที่ยวพัทยา ส่วนใหญ่มา ร้อยละ 92.50 ความคิดเห็นความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยเกี่ยวกับด้านความสะอาดของชายหาด และน้ำทะเล ด้านความสวยงามบริเวณชายหาด และถนน ด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยของร้านค้าและบริการต่าง ๆ ด้านความปลอดภัยต่อชีวิต และทรัพย์สิน ด้านการจราจรโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อมชายหาดพัทยาจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ อาชีพ รายได้ โดยภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

57710036: MAJOR: GLOBAL BUSINESS MANAGEMENT;
M.B.A. (GLOBAL BUSINESS MANAGEMENT)

KEYWORDS: SATISFACTION/ ENVIRONMENTAL MANAGEMENT AT THE BEACH
AREA/ THAI TOURISTS

WIPAWAN SOISRI: THAI TOURISTS SATISFACTION TOWARD
ENVIRONMENTAL MANAGEMENT AT BEACH AREA IN PATTAYA, CHONBURI
PROVINCE. ADVISOR: NONGNUCH SRISUK, Ph.D., 112. 2016.

The purposes of this research were to explore the demography of Thai tourists and to study the satisfaction of Thai tourists toward environmental management at the beach area in Pattaya City, Chonburi province. The researcher employed accidental random sampling and the sample population was 400 Thai tourists who came to Pattaya beach, Jom Tien beach, and Bali Hai Pier etc.

The findings showed that most population was male single, 31 – 40 years old, associate diploma graduates, private company employees, and receiving 10,001 – 30,000 baht per month. They came back to the beach again counted in 92.50 percent. Furthermore, the result showed that there was a high satisfaction of Thai tourists toward clean and healthy beach environment, organized vending booths, high security, and traffic arranged in manner. The result in average environmental management factors categorized by gender, age, education, status, career, and income etc. had no statistical significance at 0.05.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ซ
สารบัญภาพ.....	ฅ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
สมมติฐานของการวิจัย	3
กรอบแนวคิดของการวิจัย.....	4
ประโยชน์ที่จะได้รับ	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
2 แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
แนวคิดและทฤษฎีความพึงพอใจ.....	8
แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการสิ่งแวดล้อม	10
แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว.....	13
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	16
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	20
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	20
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล.....	21
การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ	23
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	24
การวิเคราะห์ข้อมูล	24

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิจัย	25
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยว	25
ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทย.....	27
ผลการวิเคราะห์การทดสอบสมมติฐาน	32
5 สรุปผล อภิปรายผล ข้อเสนอแนะ	55
สรุปผลการวิจัย.....	55
อภิปรายผลการวิจัย.....	62
ข้อเสนอแนะในการวิจัย	64
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	65
บรรณานุกรม	66
ภาคผนวก	71
ประวัติย่อของผู้วิจัย	81

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4-1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยว แสดงกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามข้อมูลทั่วไป.....	25
4-2 การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทย มูลค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยเกี่ยวกับด้าน ความสะอาดของชายหาด และน้ำทะเล.....	27
4-3 ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยเกี่ยวกับด้าน ความสวยงามบริเวณชายหาด และถนน.....	28
4-4 ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยเกี่ยวกับด้าน ความเป็นระเบียบเรียบร้อยของร้านค้า และบริการต่าง ๆ	29
4-5 ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยเกี่ยวกับด้าน ความปลอดภัยต่อชีวิต และทรัพย์สิน.....	30
4-6 ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยเกี่ยวกับด้าน การจราจร.....	31
4-7 ผลการวิเคราะห์การทดสอบสมมติฐาน การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณ ชายหาดพัทยาจำแนกตามเพศ.....	32
4-8 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อม บริเวณชายหาดพัทยาจำแนกตามอายุ.....	33
4-14 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อม บริเวณชายหาดพัทยาจำแนกตามระดับการศึกษา.....	36
4-20 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อม บริเวณชายหาดพัทยาจำแนกตามสถานภาพ.....	39

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4-29	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อม บริเวณชายหาดพัทยาจำแนกตามอาชีพ.....	44
4-35	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อม บริเวณชายหาดพัทยาจำแนกตามรายได้.....	47

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1-1 กรอบแนวคิดของการวิจัย	4
2-1 แผนที่ท่องเที่ยวเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี	72
3-1 ชายหาดพัทยา จังหวัดชลบุรี.....	73

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมอย่างหนึ่งของมนุษย์ที่มีมาตั้งแต่สมัยโบราณ อีกทั้งการท่องเที่ยวยังเป็นตัวเชื่อมต่อให้เกิดการมีความสัมพันธ์ไมตรี หรือการติดต่อค้าขายกับชาวต่างชาติ โดยเฉพาะอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่ทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติเองให้ความสนใจเป็นอย่างมาก ยิ่งเมื่อมีความเจริญก้าวหน้าในด้านต่าง ๆ เกิดขึ้น ทำให้ผู้คนสามารถเดินทางท่องเที่ยวได้สะดวก เกิดการไหลเวียนของเงินตราและรายได้หลักให้แก่ประเทศอีกทางหนึ่งด้วย ซึ่งไม่ว่าการเดินทางของนักท่องเที่ยวนั้นจะไปในลักษณะใด ก็ย่อมสนับสนุนให้เกิดสินค้าบริการและการจัดการตามมา เพื่อดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวกลับมาเที่ยวซ้ำอีกและยังทำให้เกิดความพึงพอใจในการท่องเที่ยวในครั้งนั้นด้วย อุตสาหกรรมท่องเที่ยวปัจจุบันนี้แม้จะได้รับผลกระทบมากมายจากทั้งภายในและภายนอกประเทศ รวมถึงเศรษฐกิจของโลกที่ผันผวน แต่การท่องเที่ยวนั้นก็ยังสามารถทำเงินให้กับประเทศไทยได้อย่างต่อเนื่องและยังมีนโยบายที่สำคัญของกระทรวงการท่องเที่ยวและการกีฬาเพื่อพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในประเทศในการเพิ่มความหลากหลายของการท่องเที่ยวในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ การท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพ เป็นต้น โดยส่งเสริมการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแห่งใหม่ให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวมากขึ้น ทั้งในรูปแบบการจัดการสหกรณ์ของการท่องเที่ยว และการพัฒนาพื้นที่ชุมชนที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว ทั้งนี้ก็ต้องเพิ่มมาตรการอำนวยความสะดวก สร้างความปลอดภัยและป้องกันการเอาเปรียบให้กับนักท่องเที่ยวด้วย รวมถึงเร่งรัดแก้ไขปัญหาค่าความเดือดร้อนของนักท่องเที่ยวอย่างจริงจัง (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และสมาคมพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2557) ซึ่งถือได้ว่าเป็นนโยบายที่ดีต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทย ที่สำคัญเป็นการกระจายรายได้สู่ท้องถิ่นให้แก่ชุมชนนั้น ๆ อีกทางหนึ่งด้วย

ปัจจัยที่ทำให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นสิ่งสำคัญในการกระตุ้นระบบเศรษฐกิจของประเทศไทยให้เจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็วขึ้น มีองค์ประกอบสำคัญ คือ นโยบายและการได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ ความร่วมมือของผู้ประกอบการธุรกิจต่าง ๆ ทั้งในภาคเอกชน และภาคประชาชน (กรมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2554) ซึ่งอุตสาหกรรมท่องเที่ยวถือว่าเป็นปัจจัยที่จะนำไปสู่การลงทุน การจ้างงาน การสร้างอาชีพ และการกระจายรายได้ ที่นำไปสู่ความสำเร็จและยกระดับไปอีกขั้นต่อคุณภาพชีวิตประชาชนในประเทศ ทำให้การส่งเสริมการ

ท่องเที่ยวขึ้นมีความเจริญก้าวหน้ามากขึ้น นำรายได้มาสู่ประเทศอย่างมหาศาล ทำให้มีนักท่องเที่ยว หลังไหลเข้าสู่ประเทศมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง แต่ถ้ายังขาดเสถียรภาพทางการเมืองที่มีความไม่สงบ เกิดขึ้นอยู่ภายในประเทศ การท่องเที่ยวก็จะตกต่ำลงไปอีก ทำให้เกิดภาวะเศรษฐกิจที่ตกต่ำ ขาดความเชื่อมั่น ส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก

พทยา ตั้งอยู่ในจังหวัดชลบุรี ซึ่งมีระยะทางไม่ไกลจากกรุงเทพฯ เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก ถือว่าเป็นสถานที่ที่นักท่องเที่ยวเลือกจะมาเที่ยวทะเลเป็นอันดับหนึ่งเลยทีเดียวสามารถเดินทางได้ทั้งแบบไป-กลับ หรือค้างคืนก็ได้ ทำให้พทยานั้นถูกเลือกที่จะเป็นสถานที่ที่ผู้คนเลือกที่จะเข้ามาพักผ่อนพักผ่อน และเข้ามาค้าขายกันอย่างหนาแน่น จนทำให้เกิดปัญหาและผลกระทบต่าง ๆ ตามมาหลายอย่างมากมาย เช่น ปัญหาความเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรถูกทำลายลง ปัญหาขยะมูลฝอย ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาการบริการ การเอาัดเอาเปรียบนักท่องเที่ยว ปัญหามลพิษทั้งทางน้ำและทางอากาศ เป็นต้น ปัญหาเหล่านี้ล้วนเกิดจากกิจกรรมทางการท่องเที่ยวทั้งสิ้น และการขยายตัวของชุมชนต่าง ๆ โดยขาดการพัฒนาปรับปรุง หรือการจัดการที่ถูกต้องให้เป็นระเบียบเรียบร้อย ส่งผลให้ธรรมชาติที่เคยสวยงามและน้ำทะเลที่เคยสะอาดบริสุทธิ์ได้เปลี่ยนไปจนมีสภาพที่แย่งลงเกิดความสกปรกเสื่อมโทรมลงอย่างมาก สิ่งมีชีวิตในท้องทะเลและทรัพยากรอื่น ๆ ถูกทำลาย อาจทำให้ประเทศสูญเสียรายได้เป็นจำนวนมาก ในส่วนของชายหาดพทยานั้นขึ้นชื่อเรื่องของความสกปรก อาหารทะเลที่ไม่สด ไม่มีคุณภาพ ไม่มีมาตรฐาน การให้บริการ ราคาค่าบริการต่าง ๆ เกินจากความเป็นจริง ทำให้เกิดการวิพากษ์วิจารณ์ต่าง ๆ นานา ปากต่อปาก เผยแพร่ไปยังสื่อต่าง ๆ สร้างความเสียหายนับไม่ถ้วน ซึ่งปัญหาเหล่านี้ต้องได้รับการแก้ไขให้เป็นรูปธรรมอย่างเร่งด่วน (กรมการท่องเที่ยว, 2555)

จากปัญหาดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพทยา จังหวัดชลบุรี ที่มุ่งเน้นไปในด้านความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาเที่ยวพักผ่อนบริเวณชายหาดพทยาส่วนใหญ่เป็นหลัก โดยจะทำการศึกษาเกี่ยวกับด้านความสะอาดบริเวณชายหาด ความสะอาดของน้ำทะเล ความสวยงามบริเวณชายหาด ความเป็นระเบียบเรียบร้อยของร้านค้าและบริการต่าง ๆ ความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สิน การจราจรบนท้องถนน เป็นต้น เพื่อจะได้นำปัญหาเหล่านี้ที่ต้องแก้ไขและปรับปรุงมาเป็นปัจจัยดึงดูดที่ทำให้นักท่องเที่ยวยังคงเลือกที่จะเดินทางมาเที่ยวพทยาอีก และทำให้เกิดความพึงพอใจอย่างสูงสุด ซึ่งผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สามารถนำไปเป็นประโยชน์และแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และยังส่งผลดีไปถึงผู้ประกอบการธุรกิจต่าง ๆ รวมถึงอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศไปอีกด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวยชาวไทยต่อการจัดการสิ่งแวดล้อม
บริเวณชายหาดพัทยา จังหวัดชลบุรี ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อศึกษาด้านประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวยชาวไทยต่อการจัดการสิ่งแวดล้อม
บริเวณชายหาดพัทยา จังหวัดชลบุรี
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวยชาวไทยต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณ
ชายหาดพัทยา จังหวัดชลบุรี

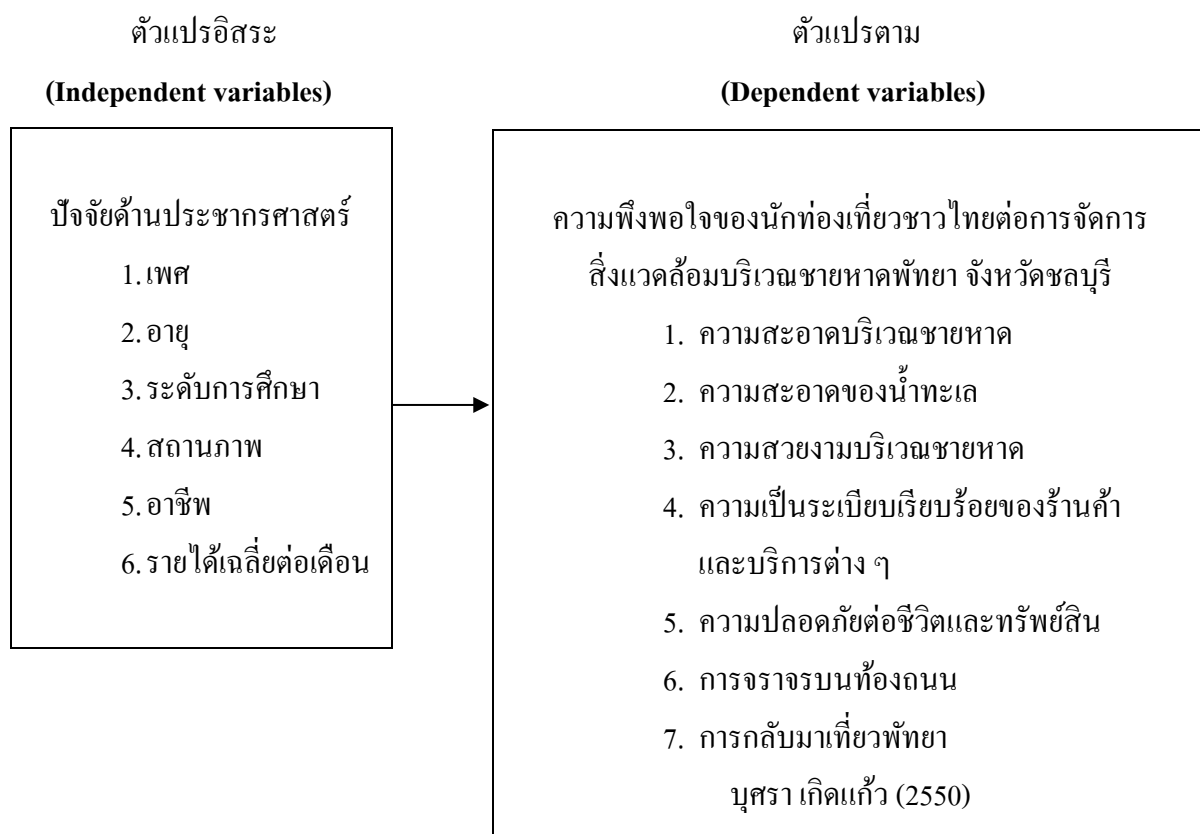
สมมติฐานของการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวยชาวไทยที่แตกต่างกันมีผลต่อความ
พึงพอใจต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพัทยา จังหวัดชลบุรีแตกต่างกัน

1. นักท่องเที่ยวยชาวไทยที่มีเพศต่างกันมีความพึงพอใจต่อการจัดการสิ่งแวดล้อม
บริเวณชายหาดพัทยา จังหวัดชลบุรีแตกต่างกัน
2. นักท่องเที่ยวยชาวไทยที่มีอายุต่างกันมีความพึงพอใจต่อการจัดการสิ่งแวดล้อม
บริเวณชายหาดพัทยา จังหวัดชลบุรีแตกต่างกัน
3. นักท่องเที่ยวยชาวไทยที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความพึงพอใจต่อการจัดการ
สิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพัทยา จังหวัดชลบุรีแตกต่างกัน
4. นักท่องเที่ยวยชาวไทยที่มีสถานภาพต่างกันมีความพึงพอใจต่อการจัดการ
สิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพัทยา จังหวัดชลบุรีแตกต่างกัน
5. นักท่องเที่ยวยชาวไทยที่มีอาชีพต่างกันมีความพึงพอใจต่อการจัดการสิ่งแวดล้อม
บริเวณชายหาดพัทยา จังหวัดชลบุรีแตกต่างกัน
6. นักท่องเที่ยวยชาวไทยที่มีรายได้ต่างกันมีความพึงพอใจต่อการจัดการสิ่งแวดล้อม
บริเวณชายหาดพัทยา จังหวัดชลบุรีแตกต่างกัน

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพัทยา จังหวัดชลบุรี ผู้ศึกษาวิจัยได้วางกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1-1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

ประโยชน์ที่จะได้รับ

1. ในการศึกษาครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารเมืองพัทยา เพื่อที่จะนำไปพัฒนาปรับปรุงโครงสร้างด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพัทยา จังหวัดชลบุรี และการท่องเที่ยวให้มีประสิทธิภาพสอดคล้องกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว รวมทั้งผู้ประกอบการธุรกิจหลายประเภทในเมืองพัทยาด้วย

2. เพื่อเป็นประโยชน์ต่อสำนักงานท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยในด้านการนำข้อมูลไปจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพัทยาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เพื่อสร้างความพึงพอใจให้กับนักท่องเที่ยวไทย และต่างชาติที่มาเที่ยวชายหาดเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยกำหนดขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

ขอบเขตเนื้อหาในการศึกษา

การศึกษาในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพัทยา จังหวัดชลบุรี ทั้งปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อมในปัจจุบัน และในอนาคต และความสามารถในการรองรับของแหล่งท่องเที่ยวในการวิจัยครั้งนี้

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

ตัวแปรอิสระ (Independent variable) ลักษณะประชากรศาสตร์ ได้แก่

1. เพศ
2. อายุ
3. ระดับการศึกษา
4. สถานภาพ
5. อาชีพ
6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ตัวแปรตาม (Dependent variable) คือ ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพัทยา จังหวัดชลบุรี จำแนกเป็น 6 ด้าน ดังนี้

1. ด้านความสะอาดบริเวณชายหาด
2. ด้านความสะอาดของน้ำทะเล
3. ด้านความสวยงามบริเวณชายหาด
4. ด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยของร้านค้าและบริการต่าง ๆ

5. ด้านความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สิน

6. ด้านการจราจรบนท้องถนน

7. การกลับมาเที่ยวพื้ชญา

วรลัษณ์ พลสยม และปญญนัศ ยศกััน โท (2551)

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักท่องเที่ยวไทยที่มาท่องเที่ยวบริเวณชายหาดพื้ชญา จังหวัดชลบุรี ในปี พ.ศ. 2558 จำนวน 1,186,005 คน (สถิฉินักท่องเที่ยว กรมการท่องเที่ยว, 2558)

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เข้ามาท่องเที่ยวในบริเวณชายหาดพื้ชญา ชายหาดจอมเทียน และท่าเรือแหลมบาลีฮาย จังหวัดชลบุรี จำนวน 400 คน โดยวิธีสุ่มแบบบังเอิญ

(Accidental sampling) ซึ่งคำนวณโดยใช้สูตรของทาโระ ยามาเน่ (Yamane, 1973)

ขอบเขตด้านพื้นที่และระยะเวลาในการเก็บข้อมูล

พื้นที่ที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ บริเวณชายหาดพื้ชญา หาดจอมเทียน นาเกลือ และท่าเรือแหลมบาลีฮาย จังหวัดชลบุรี ระยะเวลาการเก็บข้อมูลในช่วงเดือน มกราคม – เมษายน พ.ศ. 2559

นิยามศัพท์เฉพาะ

ความพึงพอใจการจัดการสิ่งแวดล้อม หมายถึง ความรู้สึกของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพื้ชญาในด้านความสะอาดของชายหาด ด้านความสะอาดของน้ำทะเล ด้านความสวยงามของบริเวณชายหาดและถนน ด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยของร้านค้าและบริการต่าง ๆ ด้านความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สิน และด้านการจราจร โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ความสะอาดของชายหาด หมายถึง หาดทรายที่ขาวสะอาดปราศจากสิ่งสกปรก ขยะมูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูลในบริเวณนั้น มีทรัพยากรที่เป็นธรรมชาติและสิ่งมีชีวิตอาศัยอยู่ เป็นต้น
2. ความสะอาดของน้ำทะเล หมายถึง น้ำทะเลที่ใสสะอาด ไม่มีขยะหรือสิ่งปฏิกูลลอยอยู่ในทะเล ไม่มีคราบน้ำมัน ตะกอน หรือสารปนเปื้อนที่เป็นอันตรายต่อนักท่องเที่ยวที่มาเล่นน้ำทะเล
3. ความสวยงามบริเวณชายหาดและถนน หมายถึง บริเวณถนนเรียบชายหาดที่มีความสวยงาม มีการจัดตกแต่ง เช่น จัดสวนแนวตั้ง มีต้นไม้ให้ความร่มเงาตามริมทาง มีม้านั่งบริเวณทางเดิน สภาพของพื้นถนนหรือทางเดินที่ราบเรียบปราศจากหลุมไม่มีท่อน้ำที่ถูกเปิดทิ้งไว้ เป็นต้น
4. ความเป็นระเบียบเรียบร้อยของร้านค้าและบริการต่าง ๆ หมายถึง การจัดระเบียบร้านค้าขายของบริเวณทางเดินเท้าให้เรียบร้อย ไม่ส่งผลกระทบต่อหรือความเดือดร้อนรบกวนนักท่องเที่ยว เป็นต้น

5. ความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สิน หมายถึง การสร้างความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยวจากการดูแลและการตรวจตราของเจ้าหน้าที่ และมีจุดบริการนักท่องเที่ยวที่อำนวยความสะดวกให้บริการได้ทันทีทันใดกรณีที่เกิดเหตุร้ายฉุกเฉินขึ้น

6. จราจร หมายถึง กฎจราจรมีความสำคัญอย่างมากสำหรับผู้ใช้รถใช้ถนนและแม้กระทั่งคนเดินเท้าก็ต้องปฏิบัติตามกฎจราจรเช่นเดียวกัน กฎจราจรของคนเดินเท้าก็มีความสำคัญไม่แพ้กัน เช่น การเดินข้ามถนนจะต้องเดินข้ามตรงทางม้าลายหรือสะพานลอยเท่านั้น เพื่อความปลอดภัยของตัวผู้คนเท้าเองและผู้ขับขี่รถยนต์ เพราะอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นกับคนเดินเท้า คือการข้ามถนนไม่ตรงจุดที่กำหนดให้คือทางม้าลายหรือสะพานลอยนั่นเอง

นักท่องเที่ยวไทย หมายถึง ประชาชนชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบริเวณชายหาดพัทยา เข้ามาพักผ่อนในรูปแบบทั้งไป-กลับ และค้างคืน เป็นต้น

บทที่ 2

แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพัทยา จังหวัดชลบุรี” ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสาร งานวิจัย แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องตามลำดับ ดังนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีความพึงพอใจ
2. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการสิ่งแวดล้อม
3. แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีความพึงพอใจ

คำว่า “ความพึงพอใจ” (Satisfaction) หมายถึง ทัศนคติของความรู้สึกดีในระดับที่ต้องการ การที่จะรู้ว่าบุคคลนั้นมีความพึงพอใจหรือไม่นั้นเป็นการสังเกตที่ค่อนข้างซับซ้อน การแสดงความคิดเห็นนั้นจะต้องตรงกับความรู้สึกที่แท้จริงจึงจะสามารถวัดความพึงพอใจนั้นได้

ความหมายของความพึงพอใจ

มีนักวิชาการหลายท่านให้ความหมายและแนวคิดทฤษฎีทาง “ความพึงพอใจ” ดังต่อไปนี้
พรณี ชูทัยเจนจิต (2550, หน้า 14) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกในทางบวกของความรูสึกที่ดีที่ประทับใจต่อสิ่งเร้าต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นสินค้าและบริการ ราคา การจัดจำหน่าย และการส่งเสริมการตลาด

แน่งน้อย พงษ์สามารถ (2549, หน้า 259) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจว่าหมายถึง ทำที่ต่อสิ่งต่าง ๆ 3 อย่าง คือ ปัจจัยเกี่ยวกับงานโดยตรง ลักษณะเฉพาะเจาะจงของแต่ละคนและความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มในสิ่งที่ยอยู่นอกหน้าที่การงาน

ประสาธ อิศรปริดา (2547, หน้า 300) กล่าวว่า “ความพึงพอใจ” หมายถึง พลังที่เกิดจากพลังทางจิตที่มีผล ไปสู่เป้าหมายที่ต้องการของมนุษย์ และเป็นพฤติกรรมไปสู่จุดหมายที่ตั้งไว้

กาญจนา อรุณสอนศรี (2546) กล่าวว่า ความพึงพอใจของมนุษย์ เป็นการแสดงออกทางพฤติกรรมที่เป็นนามธรรม ไม่สามารถมองเห็นเป็นรูปร่างได้ การที่เราจะทราบว่าบุคคลมีความพึงพอใจหรือไม่ สามารถสังเกต โดยการแสดงออกที่ค่อนข้างสลับซับซ้อนและต้องมีสิ่งเร้าที่ตรงต่อ

ความต้องการของบุคคลจึงจะทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจ ดังนั้นการสร้างสิ่งเร้าจึงเป็นแรงจูงใจของบุคคลให้เกิดความพึงพอใจในงานนั้น

พิศิษฐ์ ขาวจันทร์ (2546, หน้า 48) กล่าวว่า “ความพึงพอใจ” เป็นสิ่งที่ดี หรือความรู้สึกในทางบวกที่ผู้ปฏิบัติงานมีต่องาน ความรู้สึกนี้จะช่วยจูงใจให้เกิดความความกระตือรือร้น มีความมุ่งมั่นในการปฏิบัติงาน มีขวัญกำลังใจที่ดี ส่งผลให้งานมีประสิทธิภาพ แสดงให้เห็นถึงความสำเร็จขององค์กร

นริษา นราศรี (2544, หน้า 28) ได้กล่าวถึงความหมายของความพึงพอใจ สรุปได้ว่า “ความพึงพอใจ” เป็นความต้องการทางร่างกายมีความรุนแรงในตัวบุคคลในการร่วมกิจกรรม เพื่อสนองความต้องการทางร่างกาย เป็นผลทำให้เกิดความพึงพอใจแล้วจะรู้สึกต้องการความมั่นคงปลอดภัย เมื่อบุคคลได้รับการตอบสนองความต้องการทางร่างกายและต้องการความมั่นคงแล้วบุคคลจะเกิดความผูกพันมากขึ้นเพื่อให้เป็นที่ยอมรับว่าตนเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม

มณี โภธิเสน (2543) ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า เป็นความรู้สึกยินดี เจตคติที่ดีของบุคคลเมื่อได้รับการตอบสนองความต้องการของตนทำให้เกิดความรู้สึกดีในสิ่งนั้น ๆ

พวงทอง ตั้งจิตกุล (2542, หน้า 10) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นการแสดงออกซึ่งความสุขสมหวังของมนุษย์ เมื่อได้รับการตอบสนองตามความต้องการ

สุรางค์ ไคว์ตระกูล (2541, หน้า 9) ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า ความรู้สึกทางบวก ความรู้สึกทางลบ และความสุขที่มีความสัมพันธ์กันอย่างสลับซับซ้อนโดยความพึงพอใจจะเกิดขึ้น เมื่อความรู้สึกทางบวกมากกว่าทางลบ

Oskamps (1984 อ้างถึงใน ประภาภรณ์ สุรปภา, 2544, หน้า 11) ได้กล่าวไว้ว่า ความพึงพอใจมีความหมายอยู่ 3 นัย คือ

1. ความพึงพอใจ หมายถึง สภาพการณ์ที่ผลการปฏิบัติจริงเป็นไปตามที่บุคคลคาดหวัง
2. ความพึงพอใจ หมายถึง ระดับของความสำเร็จที่เป็นไปตามความต้องการ
3. ความพึงพอใจ หมายถึง งานที่ได้ตอบสนองต่อคุณค่าของบุคคล

ทวีพงษ์ หินคำ (2541, หน้า 8) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจว่าเป็นความชอบของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ซึ่งสามารถลดความตึงเครียดและตอบสนองตามความต้องการของบุคคลได้ ทำให้เกิดความพึงพอใจต่อสิ่งนั้น

จากความหมายของความพึงพอใจตามที่กล่าวข้างต้นนั้น พอสรุปได้ว่าความพึงพอใจเป็นความรู้สึกทางบวกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างแท้จริง ก็ต่อเมื่อสิ่งนั้นสามารถตอบสนองความต้องการแก่บุคคลนั้นได้ แต่ทั้งนี้ความพึงพอใจของแต่ละบุคคลย่อมมีความแตกต่างกัน หรือบุคคลนั้นจะมีความพึงพอใจมากน้อยนั้น ขึ้นอยู่กับค่านิยมและประสบการณ์ที่ได้รับดังนั้นความพึง

พอใจจึงเป็นองค์ประกอบด้านความรู้สึกของทัศนคติซึ่งไม่จำเป็นต้องแสดงหรืออธิบายเชิงเหตุผลเสมอไป

ลักษณะของความพึงพอใจ

ความพึงพอใจเกิดจากการประเมินความแตกต่างระหว่างสิ่งที่คาดหวังกับสิ่งที่ได้รับจริง ในสถานการณ์หนึ่ง สามารถเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลาตามปัจจัยแวดล้อมและสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ผ่านการแสดงออกทางอารมณ์และความรู้สึกในทางบวกของบุคคลต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดเป็นความรู้สึกชอบสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ผันแปรได้ตามปัจจัยที่ไม่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของบุคคลในแต่ละสถานการณ์ นอกจากนี้ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกที่แสดงออกมาในระดับมากน้อยได้ขึ้นอยู่กับความแตกต่างของการประเมินสิ่งที่ได้รับจริงกับสิ่งที่คาดหวังไว้

นอกจากนี้ความพึงพอใจของบุคคลใดบุคคลหนึ่งจะถูกกำหนดจากความรู้สึกของแต่ละบุคคล โดยจากการพิจารณาความแตกต่างระหว่างผลตอบแทนที่เกิดขึ้นจริงและผลตอบแทนที่เขามีความรู้สึกว่าเขาควรจะได้รับแล้ว ถ้าหากผลตอบแทนที่ได้รับจริงมากกว่าผลตอบแทนที่เขาคิดว่า จะได้รับย่อมจะก่อให้เกิดความพึงพอใจขึ้นซึ่งความพอใจจะมากหรือน้อยหรือไม่พึงพอใจนั้น ขึ้นอยู่กับความยุติธรรมของผลตอบแทน (กิตติวิช อิมวัฒน์กุล, 2553, หน้า 8)

การวัดความพึงพอใจ

กณิศ ชัยปัญญา (2548) กล่าวว่า การวัดความพึงพอใจนั้นสามารถทำได้หลายวิธี ดังนี้

1. การใช้แบบสอบถาม เป็นการขอความร่วมมือจากกลุ่มบุคคลที่ต้องการวัด แสดงความคิดเห็นลงในแบบฟอร์มที่กำหนดคำตอบไว้ให้เลือกตอบ โดยคำถามจะถามถึงความพึงพอใจในด้านต่าง ๆ เช่น ลักษณะการให้บริการ สถานที่ ระยะเวลาที่ให้บริการ บุคคลที่ให้บริการ เป็นต้น
2. การสัมภาษณ์ เป็นวิธีการวัดความพึงพอใจทางตรง ซึ่งต้องใช้เทคนิคและวิธีการที่ดีเพื่อข้อมูลที่แท้จริง วิธีนี้ประหยัดและมีประสิทธิภาพอีกวิธีหนึ่ง
3. การสังเกต เป็นวิธีการวัดความพึงพอใจโดยการสังเกตพฤติกรรมของบุคคล ไม่ว่าจะเป็นการพูดจา กิริยา ท่าทาง แต่ต้องอาศัยการใช้อย่างจริงจังและมีระเบียบแบบแผน จึงจะสามารถประเมินถึงความพึงพอใจของบุคคลได้อย่างถูกต้อง จะเห็นได้ว่า การวัดความพึงพอใจต่อการรับบริการนั้น สามารถทำได้หลายวิธี ขึ้นอยู่กับความสะดวก ความเหมาะสม ตลอดจนจุดมุ่งหมายหรือเป้าหมายของการวัดด้วย จะส่งผลให้การวัดนั้นมีประสิทธิภาพหรือน่าเชื่อถือได้

แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการสิ่งแวดล้อม

สิ่งแวดล้อม หมายถึง สิ่งต่าง ๆ ทั้งที่มีชีวิตและไม่มีชีวิตเกิดขึ้นได้เองตามธรรมชาติและมนุษย์เป็นผู้สร้างขึ้น ซึ่งสิ่งมีชีวิตที่มนุษย์สร้างขึ้นประกอบด้วยสิ่งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม

เป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ ชัชพล ทรงสุนทรวงศ์ (2550, หน้า 10)

การจัดการสิ่งแวดล้อม หมายถึง กระบวนการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นระบบโดยการวางแผน ดำเนินงาน ติดตามประเมินผล และปรับปรุงแก้ไขพัฒนาให้ดีขึ้น โดยต้องคำนึงถึงการใช้ทรัพยากรอย่างประหยัดยั่งยืนและให้เกิดประโยชน์สูงสุด เพื่อเอื้อประโยชน์ต่อมนุษย์และธรรมชาติให้มากที่สุด นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของสภาพแวดล้อมโดยกล่าวถึงความสำคัญและความหมายของสภาพแวดล้อมไว้ต่าง ๆ กัน ดังนี้

Robbins (1990, p. 206) ได้ให้ความหมายของสภาพแวดล้อม (Environment) หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่ภายนอกองค์การ คือ เป็นภาพรวมทั้งหมด ส่วนองค์การถือว่าเป็นส่วนประกอบย่อยที่อยู่ภายใต้สภาพแวดล้อมภายนอกนั้น และองค์การจะอยู่โดดเดี่ยวไม่ได้ต้องมีปฏิสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมภายนอกด้วย

Jolly V (1976) กล่าวว่า การจัดการสิ่งแวดล้อม คือ กระบวนการดำเนินการตามความสำคัญของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้น มีส่วนให้ประโยชน์ตามความต้องการของมนุษย์ขั้นต่ำหรือมากกว่าในอนาคต

Winslow and Gubby (1976) ให้คำจำกัดความของคำว่า “การจัดการสิ่งแวดล้อม” หมายถึง การพิจารณาตรวจสอบทรัพยากรในพื้นที่อย่างถี่ถ้วนแล้วตัดสินใจว่าจะทำอะไรที่ต้องการโดยมิให้เกิดอันตรายมากจนทำให้สิ่งแวดล้อมที่มนุษย์อาศัยมีเหลืออยู่น้อยนิดต้องเสียไป

Shalit (2000) ได้ให้ความเห็นว่า คนส่วนใหญ่มักให้ความสำคัญกับสัตว์ หรือมนุษย์ และมองสิ่งแวดล้อมในมุมมองเฉพาะพวกที่เห็นมนุษย์เป็นศูนย์กลาง (Anthropocentrism) ยิ่งมองว่ามนุษย์มีความสำคัญมากกว่าสัตว์หรือสิ่งอื่น ขณะที่การจัดทำนโยบายอันเป็นกลไกสำคัญที่สุดที่จะนำไปใช้ในการจัดการสิ่งแวดล้อมก็ไม่สามารถทำอะไรได้มากนัก เพราะนักการเมืองมักให้ความสนใจแต่คะแนนเสียงมากกว่าการให้ความใส่ใจในเรื่องของสิ่งแวดล้อม เช่นนั้นนโยบายจากนักการเมือง จึงมักให้ความสำคัญเร่งด่วนกับโครงการที่เห็นผลไวเข้าตาประชาชนมากกว่าการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เห็นผลช้ากว่า Shalit แนะนำให้แก้ปัญหาโดยใช้หลักการประชาธิปไตยร่วมกับสังคมนิยมให้ชุมชนมีส่วนร่วม และหาเหตุผลที่ดีมาโน้มน้าวให้ทุกคนเข้าใจหลักการเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม เพราะพวกเขาเรียนรู้เห็นแก่ได้ส่วนใหญ่มักขาดจิตสำนึกในด้านนี้

สาคร สุขศรีวงศ์ (2550, หน้า 69) ได้กล่าวว่า สภาพแวดล้อมภายใน คือปัจจัยต่าง ๆ ที่อยู่ในองค์การและสามารถควบคุมได้ คือ ระบบงาน ผู้มีส่วนได้เสียในองค์การ สิ่งอำนวยความสะดวก และวัฒนธรรมองค์การ

ทิพวรรณ หล่อสุวรรณรัตน์ (2547, หน้า 123) ได้กล่าวว่า สภาพแวดล้อมขององค์การ หมายถึง ปัจจัยต่าง ๆ ที่อยู่ล้อมรอบองค์การและสามารถส่งผลกระทบต่อการทำงานและการเข้าถึง

ทรัพยากรที่หายาก ได้แก่ วัตถุดิบ คนงานที่มีความเชี่ยวชาญ ข้อมูลข่าวสารที่ใช้ในการปรับปรุง เทคโนโลยี การสนับสนุนจากลูกค้าและผู้มีส่วนร่วม สถาบันการเงิน และคู่แข่ง เป็นต้น

พิทยา บวรวัฒนา (2544, หน้า 115) ได้กล่าวว่า “สภาพแวดล้อม” หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่นอกองค์กร อันได้แก่ ปัจจัยทางเศรษฐกิจ สภาพการเมือง ลักษณะของสังคม โครงสร้างของกฎหมาย นิเวศวิทยาและวัฒนธรรม

อุทัย เลหาวิเชียร (2543, หน้า 84) ได้ให้ความหมายของสภาพแวดล้อมของงาน คือ สิ่งแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อการบริหารงาน สิ่งแวดล้อมของงานที่สำคัญมีอยู่ 4 ประการ คือ ลูกค้า คู่แข่งขัน ผู้ผลิต และหน่วยงานควบคุม

เกษม จันทร์แก้ว (2545, หน้า 13) ได้ให้ความหมายของคำว่า “การจัดการสิ่งแวดล้อม” หมายถึง กระบวนการจัดรูปแบบที่มีขนาดทิศทางการใช้ แก่ไข ปรับปรุง ซ่อมแซม บำบัด ทำลาย และควบคุมทรัพยากรในระบบสิ่งแวดล้อมให้สามารถเอื้อประโยชน์ต่อมนุษย์อย่างยั่งยืน

ราตรี ภารา (2540, หน้า 205) กล่าวว่า “การจัดการสิ่งแวดล้อม” (Environmental management) ในความหมายของนักอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ก็คือ การดำเนินงานเพื่อสนองความต้องการของมนุษย์ โดยไม่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้เพื่อจะได้มีทรัพยากรใช้ตลอดไปหรือการกำหนดกิจกรรมในการนำทรัพยากรมาใช้

การที่การจัดการสิ่งแวดล้อม ที่มุ่งเพียงสร้างศักยภาพการคงสภาพของสิ่งแวดล้อมให้ยั่งยืนเพียงรูปแบบเดียวคงไม่สามารถจัดการสิ่งแวดล้อมให้ยั่งยืนตลอดไปได้ ความจริงแล้วกิจกรรมมนุษย์และกิจกรรมการจัดการเป็นสิ่งสำคัญเช่นกัน ถ้าการควบคุมกิจกรรมทั้งในและนอกระบบการจัดการไม่ดีพอแล้ว การลดน้อยถอยลงและการเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อมย่อมเกิดขึ้นตามมาไม่มากก็น้อย โอกาสที่สิ่งแวดล้อมจะยั่งยืนคงเป็นไปได้ยาก ดังนั้นการควบคุมกิจกรรมจึงเป็นแนวปฏิบัติหนึ่งที่มีการจัดการสิ่งแวดล้อมจะต้องยึดปฏิบัติเป็นที่กล่าวว่า แม้ว่าจะมีการสร้างศักยภาพด้วยการวางแผนการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีประสิทธิภาพยิ่งก็ตาม ถ้าไม่มีการควบคุมกิจกรรมทั้งในระบบการจัดการและนอกระบบหรือจากภายนอกให้ดีแล้วก็เป็นที่น่าเศร้าว่า ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมนั้น ๆ จะเอื้อประโยชน์ต่อมนุษย์ให้ยั่งยืนได้อาจหมดไปหรือเสื่อมโทรมไปจนถึงขั้นวิกฤตและเป็นอันตรายต่อมนุษย์ได้ (เกษม จันทร์แก้ว, 2545, หน้า 77-78)

สรุปได้ว่า การจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดี นอกจากช่วยลดปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมแล้ว ในแง่ของการดำเนินธุรกิจการจัดการสิ่งแวดล้อมเป็นเรื่องของการเพิ่มต้นทุนและค่าใช้จ่ายที่ต้องลงทุนในระบบ รวมไปถึงเทคโนโลยีที่ต้องใช้ในการบำบัดของเสีย การบำรุงรักษา และการดูแลสิ่งแวดล้อมผู้บริหารท้องถิ่นต้องพิจารณาเห็นแล้วว่ามีความจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องดำเนินการในภารกิจอื่นก่อน

ภายใต้สภาวะที่มีข้อจำกัดด้านการเงิน การคลัง และบุคลากร ควรโน้มน้าวให้ผู้บริหารท้องถิ่นเห็นความสำคัญของการจัดการสิ่งแวดล้อมเป็นสิ่งที่ควรกระทำเป็นอันดับแรกเพื่อพัฒนาชุมชนเมืองให้มีความเข้มแข็ง และนำไปพัฒนาศักยภาพของบุคลากรทุกระดับ โดยเฉพาะผู้บริหารท้องถิ่นให้มีความรู้ด้านวิชาการควบคู่กับทักษะด้านการบริหารด้วย

การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

เกษม จันทร์แก้ว (2545, หน้า 111 – 112) ได้สรุปความหมายของการอนุรักษ์ว่า หมายถึง การใช้อย่างสมเหตุสมผลเพื่อการมีใช้ตลอดไป นอกจากจะใช้เพื่ออุปโภคบริโภคแล้ว ยังรวมถึงการเก็บเอาไว้ชมเชย ฟืนฟู และพัฒนาให้ดีขึ้น

อาร์ เอฟ ดาสมานน์ (Dasmann R.F., 1976, p. 275) ได้กล่าวไว้ว่า “การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม” หมายถึง การใช้สิ่งแวดล้อมอย่างสมเหตุสมผล เพื่อที่จะเอื้ออำนวยให้การมีชีวิตอยู่ของมนุษย์มีคุณภาพสูงสุดตลอดไป

จากความหมายดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า “การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม” หมายถึง การใช้ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างฉลาด โดยใช้ให้น้อยเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต้องคำนึงถึงระยะเวลาในการใช้ให้ยาวนานและก่อให้เกิดผลเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด รวมทั้งต้องมีการกระจายการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างทั่วถึง

แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

คำว่า “การท่องเที่ยว” หลายคนอาจจะนึกถึงคำว่า “การเดินทาง” ไปเยี่ยมชมสถานที่ต่าง ๆ หรือเพื่อไปร่วมกิจกรรมบางอย่าง เยี่ยมเยือนญาติมิตร ไปประชุมหรือบางคนอาจจะนึกถึงชาวต่างประเทศสะพายกระเป๋า เดินอยู่กลางถนน นอนอาบแดดอยู่ริมชายหาด ดังนั้นจึงพบว่ากิจกรรมการเดินทางนั้นมีเกี่ยวข้องและสัมพันธ์กับชีวิตมนุษย์มาตั้งแต่สมัยโบราณ (เลิศพร ภาระสกุล และคณะ, 2551, หน้า 1)

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้อธิบายศัพท์ “การท่องเที่ยว” (Tourism) ไว้ว่าเป็นคำที่มีความหมายค่อนข้างกว้าง เพราะว่าได้หมายความแต่เฉพาะเพียงการเดินทางเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ หรือเพื่อความสนุกสนานบันเทิงเรีงรมย์ดังที่เข้าใจกัน การเดินทางเพื่อการประชุมสัมมนา เพื่อศึกษาค้นคว้าหาความรู้ เพื่อการศึกษา เพื่อการติดต่อธุรกิจ ตลอดจนการเยี่ยมชมญาติพี่น้อง ก็นับได้ว่า เป็นการท่องเที่ยวทั้งสิ้น ดังนั้นการท่องเที่ยวในปัจจุบันจึงเป็นอุตสาหกรรมหลักที่มีการขยายตัวเพิ่มขึ้นตามลำดับและนับว่าเป็นอุตสาหกรรมหนึ่งที่มีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของโลก (สรวิศ ปิ่นรัตนานนท์, 2553, หน้า 9)

ลยาศรี ภูษณะเสรี (2534 อ้างถึงใน ภัตสรกรรม์ ลังกาฟ้า, 2553, หน้า 5) ให้ความหมายว่า การเดินทางไปในสถานที่ต่าง ๆ ด้วยความสมัครมิใช่เพื่อรับจ้าง แต่เพื่อเป็นการพักผ่อนหย่อนใจ เพื่อความสนุกเพลิดเพลิน เพื่อการศึกษา ศาสนา กีฬา เพื่อติดต่อธุรกิจตลอดจนรวมถึงการประชุมสัมมนา และการเยี่ยมญาติพี่น้อง

วิมลวรรณ สุธีบุตร (2551 หน้า 17) ให้ความหมายของ การท่องเที่ยว หมายถึง การเดินทางที่มีเงื่อนไขอยู่ 3 ประการ คือ

1. ต้องเป็นการชั่วคราว
2. ต้องเป็นไปตามความตั้งใจของผู้เดินทาง
3. ต้องมิใช่เพื่อรับสินจ้างในการนั้น

องค์การสหประชาชาติได้ให้คำนิยามของการท่องเที่ยว หมายถึง กิจกรรมที่มีเงื่อนไขอยู่ 3 ประการคือ 1) ต้องมีการเดินทาง 2) ต้องมีสถานที่ที่เป็นปลายทางที่ต้องการจะไปเยือนและ 3) ต้องมีจุดมุ่งหมายของการเดินทาง สำหรับจุดมุ่งหมายของการเดินทางเพื่อการท่องเที่ยวต้องมีใช้เพื่อการประกอบอาชีพและ ไปอยู่ประจำ แต่ไม่ใช่เพื่อวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลาย ๆ อย่างเช่นต่อไปนี่ (โครงการศึกษาวิจัยจัดการมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม และสถาบันดำรงราชานุภาพ กระทรวงมหาดไทย, 2543, หน้า 1)

1. เพื่อพักผ่อนในวันหยุด
2. เพื่อวัฒนธรรมหรือศาสนา
3. เพื่อการศึกษา
4. เพื่อการกีฬาและบันเทิง
5. เพื่อชมประวัติศาสตร์และความสนใจพิเศษ
6. เพื่องานอดิเรก
7. เพื่อเยี่ยมเยือนญาติมิตร
8. เพื่อวัตถุประสงค์ทางธุรกิจ
9. เพื่อเข้าร่วมประชุมหรือสัมมนา

นิคม จารุมณี (2544, หน้า 2) ได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยวไว้ 3 ประการ คือ

ประการที่ 1 การเดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังที่อื่น ชั่วคราว

ประการที่ 2 การเดินทางด้วยความสมัครใจ

ประการที่ 3 การเดินทางด้วยวัตถุประสงค์ ที่มีใช้เพื่อการประกอบอาชีพหรือรายได้ เช่นเดียวกับ บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2548, หน้า 5-6) ที่ได้ให้ความหมายของ การท่องเที่ยวไว้ว่า การเดินทางที่มีเงื่อนไข 3 ประการคือ

ประการที่ 1 การเดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังที่อื่น โดยไม่ได้ถูกบังคับ หรือเพื่อรับจ้าง
 ประการที่ 2 มีจุดหมายปลายทางในการเดินทางไปอยู่เป็นการชั่วคราว แล้วต้องเดินทาง
 กลับที่อยู่เดิมหรือภูมิลำเนาเดิม

ประการที่ 3 มีความมุ่งหมายในการเดินทางใดก็ได้ ที่ไม่ใช่ประกอบอาชีพหรือหารายได้
 กนกวรรณ คุณศรีแก้ว (2549, หน้า 12-13) กล่าวว่า “การท่องเที่ยว” เป็นกิจกรรมที่มี
 กระบวนการที่สัมพันธ์กันระหว่างผู้เดินทาง การบริการในการเดินทาง และจุดหมายปลายทาง
 กล่าวคือเป็นการเดินทางจาก ที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งด้วยจุดประสงค์ต่าง ๆ โดยมีการพักผ่อนชื่นชม
 ธรรมชาติ หรือศึกษา สภาพธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม รวมไปถึงการเดินทางเพื่อการ
 ประชุมสัมมนา เพื่อศึกษา หาความรู้ เพื่อการกีฬา เพื่อติดต่อธุรกิจ การเยี่ยมญาติพี่น้อง และ
 เนื่องจากการท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นด้วยการเดินทางที่ต้องมีสิ่งต่าง ๆ บริการเพื่อให้การ
 เดินทางไปยังจุดหมายปลายทางได้

ชาติ อัฐวงศ์ (2549, หน้า 11) กล่าวว่า “การท่องเที่ยว” (Tourism) หมายถึง การเดินทาง
 จากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง ทั้งระยะใกล้และไกล โดยไม่มีรายได้เกิดขึ้นจากการเดินทางในครั้งนั้น
 และไม่ใช่เพื่อ การประกอบอาชีพและไปอยู่ประจำ แต่เพื่อวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่ง หรือ
 หลาย ๆ อย่าง เช่น เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ เพื่อหาความสนุกสนาน เพื่อการประชุมสัมมนา เพื่อ
 ศึกษาหาความรู้ เพื่อการศึกษา เพื่อการศาสนา เพื่อการติดต่อธุรกิจ ตลอดจนการเยี่ยมเยือนญาติมิตร
 ศรัณยู วรากุลทิพย์ (2549, หน้า 20) ให้ความหมายของการท่องเที่ยว หมายถึง กิจกรรม
 ใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนไหวของการเดินทางของบุคคลจากที่อยู่อาศัยปกติไปยังที่อื่นเป็นการ
 ชั่วคราว เพื่อวัตถุประสงค์ใด ๆ ที่ไม่ใช่เพื่อการหารายได้ ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวก่อให้เกิด
 ปรัชญาการณและความสัมพันธ์ที่เกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่เดินทาง (นักท่องเที่ยว
 หรือผู้มาเยือน) ธุรกิจในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่ผลิตสินค้าและบริการเพื่อสนองตอบความต้องการ
 ของนักท่องเที่ยวภาคีรัฐบาลที่ดูแลการท่องเที่ยวและชุมชนในพื้นที่ท่องเที่ยว

จากความหมายดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า การท่องเที่ยว หมายถึง กิจกรรมต่าง ๆ
 ที่เกิดจากความต้องการของบุคคล ทำให้เกิดการเดินทางจากที่หนึ่งไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราว โดยมี
 วัตถุประสงค์ไม่ใช่เพื่อการหารายได้ หรือเพื่อการประกอบอาชีพตามปกติ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กัลยาณี ทองงาม (2553) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่
 มีต่อการท่องเที่ยวอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและ
 เปรียบเทียบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มีต่อการท่องเที่ยวอุทยานประวัติศาสตร์

สุโขทัย ด้านคุณค่าทางศิลปกรรม ด้านการบริหารจัดการ ด้านบุคลากรผู้ให้บริการและด้านสถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยจำแนกตามตัวแปร เพศ อายุและทวีป กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มาท่องเที่ยวอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่น 0.92 เก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวและการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีของเซฟเฟ่ ผลการวิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติมีความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย โดยรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มีเพศต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มีเพศต่างกัน มีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มีอายุต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านคุณค่าทางศิลปกรรม นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มีอายุในช่วง 31-45 ปีและช่วงอายุ 61 ปีขึ้นไป มีความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย แตกต่างกับช่วงอายุ 46-60 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มีทวีปต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการเข้าชมอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านคุณค่าทางศิลปกรรม ด้านการบริหารจัดการและด้านบุคลากรผู้ให้บริการนักท่องเที่ยวที่มีทวีปต่างกันจะมีความพึงพอใจแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ศศิรัตน์ ลอยประเสริฐ (2552) ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ตลาดร้อยปีสามชุก สุพรรณบุรี การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มายังแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ตลาดร้อยปีสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี 2) ศึกษาระดับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว 3) ศึกษาระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว 4) เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการของนักท่องเที่ยว 5) เปรียบเทียบระดับความพึงพอใจจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว 6) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวและระดับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวกับระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่าง คือ นักท่องเที่ยวจำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถามวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test, F-test, LSD., Chi-Square และค่าสัมประสิทธิ์

สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ผลงานวิจัยพบว่า 1. นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 21 - 30 ปี การศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป อาชีพธุรกิจส่วนตัว /ค้าขาย รายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 7,000 บาท มีวัตถุประสงค์ของการมาท่องเที่ยว เพื่อจับจ่ายใช้สอยหาซื้อสินค้า เดินทางมาโดยรถนำเที่ยว จำนวนสมาชิกที่เดินทางมาด้วยกัน 2 -5 คน ใช้เวลาในการเที่ยวชม 1 – 2 ชั่วโมง มีค่าใช้จ่ายในการเดินทาง 1,001 - 1,500 บาท และรู้จักตลาดร้อยละปีสามชุก โดยครอบครัว/ เพื่อนแนะนำ 2. นักท่องเที่ยวมีระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์การ ด้านการจูงใจ และด้านการควบคุมคุณภาพ โดยรวมเห็นด้วยอยู่ระดับมากทุกด้าน 3. นักท่องเที่ยวมีระดับความพึงพอใจ ด้านสถานที่ตั้งและความสะดวก ด้านลักษณะทางกายภาพ ด้านส่งเสริมการท่องเที่ยว ด้านการประชาสัมพันธ์ และด้านการให้บริการ โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทุกด้าน 4. นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวอยู่ในระดับต่ำมากถึงปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

รุ่งกาญจน์ แสงกาญจน์ (2551) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ตัดสินใจมาท่องเที่ยวและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีผลต่อการท่องเที่ยว ณ วัดไชโยวรวิหาร จังหวัดอ่างทอง พบว่าการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยว จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ผลการวิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวที่มี เพศ สถานภาพ ระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความพึงพอใจไม่แตกต่างกัน ส่วนอายุ อาชีพ รายได้ส่วนบุคคลต่อเดือนแตกต่างกันมีระดับความพึงพอใจแตกต่างกัน ในขณะที่การเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยว จำแนกตามปัจจัยที่ตัดสินใจมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว พบว่า ลักษณะการเดินทางมาท่องเที่ยว ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการท่องเที่ยว ระยะทางในการท่องเที่ยว การรับทราบข้อมูลการท่องเที่ยว กิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว การบริการที่สนใจเข้ามาท่องเที่ยวแตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวแตกต่างกัน

ปราโมทย์ เลิศจิตรการุณ (2550) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการท่องเที่ยวพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติสมเด็จพระนารายณ์ จังหวัดลพบุรี เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการท่องเที่ยวพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติสมเด็จพระนารายณ์ จังหวัดลพบุรี ตามตัวแปร เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้และอาชีพ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ไปท่องเที่ยวพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติสมเด็จพระนารายณ์ จังหวัดลพบุรี จำนวน 400 คน เป็นแบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการท่องเที่ยวพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติสมเด็จพระนารายณ์ จังหวัดลพบุรี ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 15-25 ปี ระดับการศึกษา

ปริญญาตรี มีรายได้ 5,000-15,000 บาท มีอาชีพเป็นข้าราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ ส่วนความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการท่องเที่ยวพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติสมเด็จพระนารายณ์ จังหวัดลพบุรี อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทุกด้าน คือ ด้านบริหารจัดการ ด้านบุคลากรผู้ให้บริการ ด้านสถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก และนักท่องเที่ยวไทยที่มีเพศ อายุ ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวท่องเที่ยว

พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติสมเด็จพระนารายณ์ จังหวัดลพบุรี ไม่แตกต่างกัน แต่นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีอายุ ระดับการศึกษา รายได้และอาชีพต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติสมเด็จพระนารายณ์ จังหวัดลพบุรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ฉัตรชัย ลิ้มพรจิตรวิไล (2548) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจที่มีต่อการท่องเที่ยวหาดบางแสน จังหวัดชลบุรี ของนักท่องเที่ยวไทย พบว่าได้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่อการท่องเที่ยวหาดบางแสน จังหวัดชลบุรี ของนักท่องเที่ยวไทย ในด้านของประชากรศาสตร์ และด้านสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ทั้งธรรมชาติที่มนุษย์สร้างขึ้น การให้บริการต่าง ๆ ในหาดบางแสน โดยมีวัตถุประสงค์หลักคือ ศึกษาและเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวหาดบางแสน จังหวัดชลบุรี ซึ่งกำหนดกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 400 คน ในการคำนวณจากจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งหมดของปี 2547 ผลการวิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวไทยที่มาท่องเที่ยวหาดบางแสน จังหวัดชลบุรี เป็นเพศชาย ช่วงอายุ 31- 46 ปี ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัท/ ประกอบธุรกิจส่วนตัว มีรายได้ต่อเดือน 5,000 – 15,000 บาทความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยที่มีต่อหาดบางแสน จังหวัดชลบุรี อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ความพึงพอใจระดับปานกลางคือ ด้านสภาพแวดล้อมที่มนุษย์ได้สร้างขึ้นและด้านสภาพแวดล้อมที่มนุษย์ได้จัดบริการเอาไว้ ส่วนด้านสภาพแวดล้อมตามธรรมชาติมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก นักท่องเที่ยวไทยที่มีเพศ อายุ และระดับการศึกษาต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวหาดบางแสน จังหวัดชลบุรี ไม่แตกต่างกัน แต่ผู้ที่มีอาชีพและรายได้แตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวหาดบางแสน จังหวัดชลบุรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

งานวิจัยต่างประเทศ

โพซี่ (Posey, 2009, Abstract) ได้ทำการศึกษาความคาดหวัง ความพึงพอใจ ของนักศึกษาต่อคุณภาพการบริการของห้องสมุด วิทยาลัยชุมชนวอลเตอร์สเทท โดยใช้ LibQUAL+(TM) ในการประเมินคุณภาพบริการของห้องสมุด โดยแบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ผลการให้บริการ, ทรัพยากรสารสนเทศและสถานที่ สอบถามถึงระดับบริการต่ำสุดที่ยอมรับได้ ระดับบริการที่ต้องการได้รับ และระดับบริการที่ได้รับจริงจากห้องสมุด กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือ นักศึกษาจำนวน 666 คน วิเคราะห์ผลโดยใช้ t test โดยสอบถามกลุ่มที่ใช้บริการศึกษาเพศหญิงและเพศชาย และศึกษา

ช่วงอายุนักศึกษาที่อายุตั้งแต่ 22 ปี และต่ำกว่าอายุ 22 ปี นอกจากนั้นได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างงบประมาณของห้องสมุดและการบริการของห้องสมุด ผลการศึกษาพบว่า เพศหญิงและเพศชายมีความพึงพอใจในการใช้บริการห้องสมุดแตกต่างกัน ช่วงอายุของนักศึกษาอายุตั้งแต่ 22 ปี ขึ้นไปมีความพึงพอใจสูงกว่าอายุต่ำกว่า 22 ปี นอกจากนั้นงบประมาณของห้องสมุดมีความสัมพันธ์กับการบริการของห้องสมุด

Yler, and Hastings (2011, pp. 1-34) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการใช้บริการทรัพยากรห้องสมุดเสมือนวัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้เพื่อตรวจสอบว่าผู้ให้บริการมีความพึงพอใจต่อการใช้บริการทรัพยากรห้องสมุดเสมือนหรือไม่ ประชากรที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักศึกษาที่เข้ามาใช้บริการห้องสมุดเสมือน โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนสหสัมพันธ์และสถิติเชิงพรรณนาผลการศึกษา พบว่า อายุ และเพศมีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการใช้แหล่งข้อมูลออนไลน์ของห้องสมุดปัจจัยหนึ่งที่มีประสบการณ์คอมพิวเตอร์ พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการใช้บริการห้องสมุดออนไลน์อยู่ในระดับมาก ด้านข้อเสนอแนะต้องการให้ปรับปรุงเกี่ยวกับพื้นที่ในการบริการโดยให้ผู้ดูแลห้องสมุดสู่แนวทางในการพัฒนาเพื่อเพิ่มความตระหนักในการให้บริการห้องสมุดเน้นการปรับปรุงในระบบและเพิ่มความพึงพอใจของศึกษา

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีจากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทำให้ผู้วิจัยได้เล็งเห็นถึงความสำคัญ ที่จะศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวยุคใหม่ต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพัทยา จังหวัดชลบุรี เพื่อนำผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการสิ่งแวดล้อม มาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาสิ่งแวดล้อมและสถานที่ท่องเที่ยว เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยวชาวไทยมากที่สุด

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพัทยา จังหวัดชลบุรี มีการกำหนดดังนี้

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ จำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาพักผ่อนในบริเวณชายหาด 3 จุด คือ บริเวณชายหาดเมืองพัทยา บริเวณชายหาดจอมเทียน และบริเวณท่าเรือแหลมบาลีฮาย จังหวัดชลบุรี โดยจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาเที่ยวที่พัทยา ในปี พ.ศ. 2558 ทั้งหมด 1,186,005 คน (กรมการท่องเที่ยว สถิตินักท่องเที่ยว, 2558)

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างของการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวพักผ่อนบริเวณชายหาดพัทยาในช่วงวันธรรมดาและวันหยุดสุดสัปดาห์ จำนวนของกลุ่มตัวอย่างใช้สูตรของ Yamane โดยกำหนดความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่าง เท่ากับ 0.05 ได้ขนาดตัวอย่างจำนวน 400 คน (Yamane, 1973, pp. 725-727)

ใช้วิธีสุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยต้องทำการเก็บข้อมูลจากการคำนวณ พบว่า จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการเก็บแบบสอบถามประมาณ 400 ตัวอย่าง โดยจะทำการวิจัยแบบเชิงสำรวจ (Survey research) โดยใช้แบบสอบถามสอบถามจากนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบริเวณริมชายหาดพัทยา จังหวัดชลบุรี เช่น ชายหาดพัทยา ชายหาดจอมเทียน ท่าเรือแหลมบาลีฮาย เป็นต้น

สูตร
$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

เมื่อ n คือ ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
 N คือ จำนวนประชากร (คน)
 e คือ ค่าความคลาดเคลื่อน ซึ่งกำหนดให้เท่ากับ (0.05)

แทนค่า
$$n = \frac{1,186,005}{1 + 2,965.01(0.05)^2} \quad n = \frac{1,186,005}{2,966.01}$$

$$n = 399.86 \text{ หรือประมาณ } 400$$

ผลจากการคำนวณจะได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง $n = 399.86$ หรือประมาณ 400 คน การวิจัยครั้งนี้จึงได้ใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน ตัวอย่าง ซึ่งถือเป็นตัวอย่างของประชากรทั้งหมด

ขั้นตอนในการสุ่มตัวอย่าง

การเลือกกลุ่มตัวอย่างมีลำดับขั้นตอนในการสุ่มตัวอย่าง ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวในเมืองพัทยา ดังนี้

1. บริเวณชายหาดพัทยา จำนวน 150 ชุด
2. บริเวณชายหาดจอมเทียน จำนวน 150 ชุด
3. บริเวณท่าเรือแหลมบาลีฮาย จำนวน 100 ชุด

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

การรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลซึ่งสามารถแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานและลักษณะทั่วไปของประชากรซึ่งเป็นข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ อาชีพ รายได้ เหลือต่อเดือน เป็นลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบปลายปิด ชนิดตรวจสอบรายการ (Checklist)

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพัทยา จังหวัดชลบุรี ในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านความสะอาดบริเวณ

ชายหาด ด้านความสะอาดของน้ำทะเล ด้านความสวยงามบริเวณชายหาด ด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยของร้านค้าและบริการต่าง ๆ ด้านความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สิน และด้านการจราจรบนท้องถนน เป็นต้น โดยมีลักษณะของคำถามที่เป็นแบบมาตราประมาณค่ามี 5 ระดับ

ส่วนที่ 3 ส่วนนี้จะ เป็นแบบสอบถามปลายเปิดที่เปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวไทยได้ให้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ ต่อสภาพแวดล้อมของชายหาดพัทยา

โดยเกณฑ์การให้คะแนนในแบบสอบถามเป็นคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) โดยประยุกต์ใช้ตามรูปแบบของ Likert's scale ซึ่งกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

เกณฑ์การวัด	ระดับคะแนน
มากอย่างยิ่ง	กำหนดให้เท่ากับ 5 คะแนน
มาก	กำหนดให้เท่ากับ 4 คะแนน
ปานกลาง	กำหนดให้เท่ากับ 3 คะแนน
น้อย	กำหนดให้เท่ากับ 2 คะแนน
น้อยอย่างยิ่ง	กำหนดให้เท่ากับ 1 คะแนน

วิธีการแปลผลแบบสอบถามส่วนนี้ได้ใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ตามเกณฑ์คะแนนดังนี้

(กลุช อัจฉริยาภิรมย์, 2550, หน้า 38)

$$\begin{aligned} \text{ช่วงกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5 - 1}{5} \\ &= 0.80 \end{aligned}$$

เกณฑ์การวัดและแปลความหมายในแบบสอบถามส่วนที่ 2 ส่วนที่ 3 และส่วนที่ 4

ระดับคะแนน	ความหมาย
ค่าเฉลี่ย 4.21-5.00	อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมากอย่างยิ่ง
ค่าเฉลี่ย 3.41-4.20	อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมาก
ค่าเฉลี่ย 2.61-3.40	อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.81-2.60	อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.80	อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยน้อยอย่างยิ่ง

การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถาม (Questionnaire) ได้แก่

1. ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับความคิดเห็นจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ หนังสือวิทยานิพนธ์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อทำความเข้าใจกับเนื้อหาที่กำลังทำการวิจัยและนำมาสร้างแบบสอบถาม
2. สร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
3. กำหนดประเด็นและขอบเขตของคำถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และประโยชน์ของการวิจัย
4. ดำเนินการสร้างแบบสอบถามฉบับร่าง

การทดสอบเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้เสนอแบบสอบถามที่สร้างขึ้นสำหรับการศึกษาไปทำการทดสอบหาความเที่ยงตรง (Validity) และความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามดังนี้

1. การหาความเที่ยงตรง (Validity) เป็นการหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา แนวคิด ส่วนวน ภาษา และการใช้ข้อความที่เป็น การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทย โดยนำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปปรึกษาผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับคำถามในแต่ละข้อตรงตามจุดประสงค์ของการศึกษาหรือไม่ จากนั้นจึงมาแก้ไขปรับปรุงให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่อดำเนินการในขั้นต่อไป

2. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา

3. นำแบบสอบถามที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแล้วมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Congruency) (ยูทพงษ์ กัยวรรณ, 2543, หน้า 123) โดยคัดเลือกเฉพาะค่าข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง ระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะ ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป มาใช้ ส่วนข้อที่มีค่า ICQ น้อยกว่า 0.5 นำมาปรับปรุงให้เหมาะสมตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

การแปลความหมายของคะแนนที่ได้

+1 เมื่อแน่ใจว่าคำถามนั้นวัดได้ตรงนิยามศัพท์เฉพาะ

0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดได้ตรงตามนิยามศัพท์เฉพาะ

-1 เมื่อแน่ใจว่าข้อความถามนั้นวัดได้ไม่ตรงตามนิยามศัพท์เฉพาะ

การทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ผู้วิจัยจะหาค่าความเชื่อมั่น โดยการนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดสอบ (Try Out) กับข้าราชการ และพนักงานของเทศบาลเมือง

พัทธา จังหวัดชลบุรี โดยนำเครื่องมือวิจัยไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างซึ่งไม่น้อยกว่า 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติหาค่าความเชื่อมั่น โดยวิธีการของครอนบาค (Cronbach, 1970 อ้างถึงในยุทธพงษ์ กัยวรรณ, 2543, หน้า 123)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

เพื่อให้การวิจัยมีความเที่ยงตรงและถูกต้อง ผู้วิจัยจะเป็นผู้นำเครื่องมือแบบสอบถามไปเก็บรวบรวมข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง ณ บริเวณชายหาดพัทธาด้วยตัวเอง และจะมีผู้ช่วยผู้วิจัยมาทำการสัมภาษณ์และเก็บรวบรวมข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยจะทำการอธิบายจุดประสงค์และออบรมวิธีการในการเก็บข้อมูลอย่างละเอียดต่อผู้ช่วยผู้วิจัย และทำการเก็บรวบรวมข้อมูล ระหว่างเดือนมกราคม ถึง เดือนเมษายน 2559 แล้วนำข้อมูลที่จัดเก็บได้ มารวบรวมตรวจสอบความถูกต้อง เฉพาะข้อมูลที่ถูกต้องสมบูรณ์เท่านั้นที่ผู้วิจัยจะนำมาวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามที่ได้มาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์และครบถ้วนเท่านั้น พร้อมทั้งลงรหัสของข้อมูล จากนั้นก็นำมาวิเคราะห์ประมวลผล โดยใช้โปรแกรม SPSS for Window เพื่อหาค่าสถิติแล้ววิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลรวมทั้งพิสูจน์สมมุติฐาน มีดังนี้

1. ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง เช่น เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยผู้วิจัยจะใช้สถิติอัตราส่วนร้อยละ (Percentage) ใช้สถิติวิเคราะห์ด้วยค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. แบบสอบถามที่ใช้ประเมินค่าเกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพัทธา จังหวัดชลบุรี ผู้วิจัยใช้มาตรวัดแบบประเมินค่า 5 ระดับ ตามมาตรวัดแบบลิเคิร์ต (Likert's Scale)

3. เปรียบเทียบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทย ต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพัทธา จังหวัดชลบุรี จำแนกตามตัวแปรอิสระ ที่มีการแบ่งเป็น 2 กลุ่มด้วยสถิติ t-test และที่มีการแบ่งเป็น 3 กลุ่มขึ้นไปด้วยสถิติ F-test หากพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติผู้วิจัยจะดำเนินการทดสอบเป็นรายคู่ของ เซฟเฟ (Scheffe's Method) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยเสนอผลการศึกษาใช้วิธีพรรณนาประกอบตารางข้อมูลทางสถิติ

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพัทยา จังหวัดชลบุรี มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาด้านประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพัทยา จังหวัดชลบุรี 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพัทยา จังหวัดชลบุรี ทำการศึกษาจากนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เข้ามาท่องเที่ยวในบริเวณชายหาดพัทยา จังหวัดชลบุรี จำนวน 400 คน ซึ่งได้ผลการศึกษา ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยว

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทย

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์การทดสอบสมมติฐาน

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยว

ตารางที่ 4-1 แสดงกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามข้อมูลทั่วไป

ข้อมูลทั่วไป	จำนวนตัวอย่าง (คน)	ร้อยละ
n= 400		
เพศ		
ชาย	225	56.20
หญิง	175	43.80
อายุ		
ต่ำกว่า 20 ปี	24	6.00
21-30 ปี	112	28.00
31-40 ปี	147	36.80
41-50 ปี	95	23.80
มากกว่า 50 ปีขึ้นไป	22	5.40

ตารางที่ 4-1 (ต่อ)

n= 400

ข้อมูลทั่วไป	จำนวนตัวอย่าง (คน)	ร้อยละ
ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	16	4.00
มัธยมศึกษาตอนปลาย	121	30.30
อนุปริญญา (ปวช., ปวส.หรือเทียบเท่า)	166	41.50
ระดับปริญญาตรี	75	18.80
ระดับปริญญาโทหรือสูงกว่า	22	5.40
สถานภาพ		
โสด	229	57.20
สมรส	156	39.00
อย่าร้าง/ หม้าย/ แยกกันอยู่	15	3.80
อาชีพปัจจุบัน		
ข้าราชการ	12	3.00
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	63	15.70
พนักงานบริษัทเอกชน	191	47.80
นักเรียน/ นักศึกษา	121	30.20
ธุรกิจส่วนตัว	13	3.30
รายได้ต่อเดือน		
ต่ำกว่า 10,000 บาท	108	27.00
10,001-30,000 บาท	130	32.50
30,001-50,000 บาท	122	30.50
มากกว่า 50,000 บาทขึ้นไป	40	10.00
การกลับมาเที่ยวพัตยา		
มา	370	92.50
ไม่มา	30	7.50

จากตารางที่ 4-1 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชายจำนวน 225 คน คิดเป็นร้อยละ 56.20 และเพศหญิงจำนวน 175 คน คิดเป็นร้อยละ 43.80 อายุส่วนใหญ่ 31-40 ปี จำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ 36.80 รองลงมา 21-30 ปี จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 28.00 และ 41-50 ปี จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 23.80 ระดับการศึกษาส่วนใหญ่ ศึกษาอนุปริญญา (ปวช., ปวส.หรือเทียบเท่า) จำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 41.50 รองลงมามัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 30.30 และระดับปริญญาตรี จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 18.80 สถานภาพ ส่วนใหญ่เป็น โสด จำนวน 229 คน คิดเป็นร้อยละ 57.30 รองลงมาสมรสจำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 39.00 และอยู่ร้าง/ หม้าย/ แยกกันอยู่จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.80 อาชีพปัจจุบันส่วนใหญ่พนักงาน บริษัทเอกชน จำนวน 191 คน คิดเป็นร้อยละ 47.80 รองลงมานักเรียน/ นักศึกษาจำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 30.30 และพนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 15.80 รายได้ส่วนใหญ่ 10,001-30,000 บาท จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 32.50 รองลงมา 30,001-50,000 บาท จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 30.50 และต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 27.00 การกลับมาเที่ยวพัทยา ส่วนใหญ่มา จำนวน 370 คน คิดเป็นร้อยละ 92.50 และไม่มาจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 7.50 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทย

ตารางที่ 4-2 ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยเกี่ยวกับด้านความสะอาดของชายหาด และน้ำทะเล

n= 400

ด้านความสะอาดของชายหาด และน้ำทะเล	$\bar{X}$	SD	ระดับความคิดเห็น
ความสะอาดของชายหาดพัทยา	4.12	0.75	มาก
ความสะอาดของทางเดินเรียบชายหาด	3.49	1.33	ปานกลาง
การจัดการดูแลขยะบริเวณชายหาดพัทยา	3.03	1.49	ปานกลาง
ความเพียงพอของถังขยะที่มีไว้ให้บริการบริเวณชายหาดพัทยา	3.97	0.90	มาก
การดูแลเก็บขยะบริเวณชายหาดพัทยา	3.63	1.05	มาก
การดูแลจัดคราบน้ำมัน/ สารปนเปื้อนในทะเล	4.52	0.76	มากที่สุด
ภาพรวม	3.79	0.74	มาก

จากตารางที่ 4-2 พบว่าระดับความคิดเห็นความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยเกี่ยวกับด้านความสะอาดของชายหาด และน้ำทะเล ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า การดูแลจัดทรายน้ำมัน/ สารปนเปื้อนในทะเล มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมากที่สุดมีค่าเท่ากับ 4.52 รองลงมาความสะอาดของชายหาดพัทยายู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 ความเพียงพอของถังขยะที่มีไว้ให้บริการบริเวณชายหาดพัทยายู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 การดูแลเก็บขยะบริเวณชายหาดพัทยายู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 ความสะอาดของทางเดินเรียบชายหาด อยู่ในระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49 และการจัดการดูแลขยะบริเวณชายหาดพัทยา อยู่ในระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.03

ตารางที่ 4-3 ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยเกี่ยวกับด้านความสวยงามบริเวณชายหาด และถนน

n= 400

ด้านความสวยงามบริเวณชายหาด และถนน	$\bar{X}$	SD	ระดับความคิดเห็น
ความร่มรื่นของบริเวณชายหาดพัทยา	4.31	0.85	มาก
ความเป็นระเบียบของการตั้งร่ม และเก้าอี้ผ้าใบบริเวณชายหาดพัทยา	4.34	0.75	มาก
การจัดให้มีที่นั่งบริเวณทางเดินเพื่อชมทัศนียภาพ	4.32	0.73	มาก
การตกแต่งทางเท้าบริเวณถนนเรียบชายหาดพัทยา	4.40	0.72	มาก
ความสว่างของทางเดินเท้าบริเวณชายหาดพัทยา	4.11	0.77	มาก
ความชัดเจนของป้ายบอกทางไปจุดสำคัญต่าง ๆ	3.46	1.29	ปานกลาง
สภาพของถนนหนทางบริเวณชายหาด	3.00	1.41	ปานกลาง
ภาพรวม	3.99	0.64	มาก

จากตารางที่ 4-3 ความคิดเห็นความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยเกี่ยวกับด้านความสวยงามบริเวณชายหาด และถนนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า การตกแต่งทางเท้าบริเวณถนนเรียบชายหาดพัทยา มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 รองลงมาความเป็นระเบียบของการตั้งร่ม และเก้าอี้ผ้าใบบริเวณชายหาดพัทยา อยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34 และการจัดให้มีที่นั่งบริเวณทางเดินเพื่อชมทัศนียภาพอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 ความร่มรื่นของบริเวณชายหาดพัทยาในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ

4.31 ความสว่างของทางเดินเท้าบริเวณชายหาดพัทยาระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 ความชัดเจนของป้ายบอกทางไปจุดสำคัญต่าง ๆ ระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.46 สภาพของถนนหนทางบริเวณชายหาด ระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00

ตารางที่ 4-4 ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยเกี่ยวกับด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยของร้านค้า และบริการต่าง ๆ

n= 400

ด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยของร้านค้า และบริการต่าง ๆ	$\bar{X}$	SD	ระดับความคิดเห็น
การจัดระเบียบร้านค้าขายของบริเวณทางเดินเท้า	3.91	0.92	มาก
การจัดระเบียบร้านอาหารบริเวณทางเดินเท้า	3.61	1.04	มาก
ความสะดวกสบายในการเดินจับจ่ายซื้อสินค้า/ อาหารบนทางเดินเท้า บริเวณชายหาดพัทยา	4.43	0.83	มาก
การจัดระเบียบพ่อค้าแม่ค้าหาบเร่เดินขายสินค้า/ อาหารต่าง ๆ บริเวณชายหาดพัทยา	4.22	0.88	มาก
การจัดระเบียบของห้องน้ำ - ห้องอาบน้ำ บริเวณ ชายหาดพัทยา	4.27	0.81	มาก
ความสะอาดของห้องน้ำ - ห้องอาบน้ำ บริเวณ ชายหาดพัทยา	4.25	0.79	มาก
การจัดระเบียบการให้บริการเรือเช่า เจ็ทสกี บานาน่าโบ๊ท และห่วงยาง	4.33	0.78	มาก
ภาพรวม	4.14	0.70	มาก

จากตารางที่ 4-4 ความคิดเห็นความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยเกี่ยวกับด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยของร้านค้า และบริการต่าง ๆ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าความสะดวกสบายในการเดินจับจ่ายซื้อสินค้า/ อาหารบนทางเดินเท้าบริเวณชายหาดพัทยา อยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43 รองลงมาการจัดระเบียบการให้บริการเรือเช่า เจ็ทสกี บานาน่าโบ๊ท และห่วงยาง อยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33 และการจัดระเบียบของห้องน้ำ - ห้องอาบน้ำ บริเวณชายหาดพัทยาอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.27 ความสะอาดของห้องน้ำ - ห้องอาบน้ำ บริเวณชายหาดพัทยาอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25

การจัดระเบียบพ่อค้าแม่ค้าหาบเร่เดินขายสินค้า/ อาหารต่าง ๆ บริเวณชายหาดพัทยาอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 การจัดระเบียบร้านค้าขายของบริเวณทางเดินเท้า อยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 และการจัดระเบียบร้านอาหารบริเวณทางเดินเท้าในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.61

ตารางที่ 4-5 ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยเกี่ยวกับด้านความปลอดภัยต่อชีวิต และทรัพย์สิน

n= 400			
ด้านความปลอดภัยต่อชีวิต และทรัพย์สิน	$\bar{X}$	SD	ระดับความคิดเห็น
การดูแลรักษาความปลอดภัย บริเวณชายหาดพัทยา	4.28	0.82	มาก
การเฝ้าระวังอุบัติเหตุทางน้ำ บริเวณชายหาดพัทยา	4.31	0.78	มาก
การดูแลรักษาความปลอดภัยของทรัพย์สิน บริเวณชายหาดพัทยา	4.35	0.83	มาก
ความสะดวกของการแจ้งเหตุด่วน – เหตุร้ายฉุกเฉิน	4.31	0.82	มาก
ความชัดเจนของการประชาสัมพันธ์ข่าวสาร บริเวณชายหาดพัทยา	4.23	0.90	มาก
ภาพรวม	4.30	0.76	มาก

จากตารางที่ 4-5 ความคิดเห็นความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยเกี่ยวกับด้านความปลอดภัยต่อชีวิต และทรัพย์สินภาพรวมอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า การดูแลรักษาความปลอดภัยของทรัพย์สิน บริเวณชายหาดพัทยาอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35 รองลงมาการเฝ้าระวังอุบัติเหตุทางน้ำ บริเวณชายหาดพัทยาและความสะดวกของการแจ้งเหตุด่วน – เหตุร้ายฉุกเฉินอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 เท่ากัน การดูแลรักษาความปลอดภัย บริเวณชายหาดพัทยา อยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 และความชัดเจนของการประชาสัมพันธ์ข่าวสาร บริเวณชายหาดพัทยาอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23

ตารางที่ 4-6 ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยเกี่ยวกับด้านการจราจร

n= 400

ด้านการจราจร	$\bar{X}$	SD	ระดับความคิดเห็น
การจัดระเบียบการจราจรบริเวณชายหาดพัทยา	4.06	0.87	มาก
ความเหมาะสมของการใช้บริเวณพื้นที่ที่จอดรถ	4.19	0.84	มาก
การถ่ายเทการจราจรเพื่อไม่ให้เกิดภาวะรถติดบริเวณชายหาดพัทยา	3.78	0.94	มาก
การดูแลจราจรของเจ้าหน้าที่ บริเวณชายหาดพัทยา	3.69	0.84	มาก
ความชัดเจนของป้ายสัญลักษณ์ ป้ายบอกทางจราจรบนถนนบริเวณชายหาดพัทยา	3.66	0.88	มาก
ความเพียงพอของพื้นที่ที่จอดรถ	4.15	0.83	มาก
ความปลอดภัยของสถานที่ที่จอดรถ	3.80	0.86	มาก
ภาพรวม	3.90	0.63	มาก

จากตารางที่ 4-6 ความคิดเห็นความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยเกี่ยวกับด้านการจราจร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าความเหมาะสมของการใช้บริเวณพื้นที่ที่จอดรถ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 รองลงมาความเพียงพอของพื้นที่ที่จอดรถอยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 และการจัดระเบียบการจราจรบริเวณชายหาดพัทยาอยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 ความปลอดภัยของสถานที่ที่จอดรถ อยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.80 การถ่ายเทการจราจรเพื่อไม่ให้เกิดภาวะรถติด บริเวณชายหาดพัทยา อยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 การดูแลจราจรของเจ้าหน้าที่ บริเวณชายหาดพัทยาอยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.69 ความชัดเจนของป้ายสัญลักษณ์ ป้ายบอกทางจราจร บนถนนบริเวณชายหาดพัทยาอยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์การทดสอบสมมติฐาน

ตารางที่ 4-7 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาด พัทยาจำแนกตามเพศ

ปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาด พัทยา	เพศ	n	$\bar{X}$	SD	p-value	
					t- test	value
ด้านความสะอาดของชายหาด และน้ำทะเล	ชาย	225	3.84	0.75	1.45	0.15
	หญิง	175	3.73	0.73		
ด้านความสวยงามบริเวณชายหาด และถนน	ชาย	225	4.04	0.62	1.90(*)	0.05
	หญิง	175	3.92	0.66		
ด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยของร้านค้า และบริการต่าง ๆ	ชาย	225	4.11	0.74	-1.04	0.30
	หญิง	175	4.18	0.64		
ด้านความปลอดภัยต่อชีวิต และทรัพย์สิน	ชาย	225	4.26	0.79	-1.08	0.28
	หญิง	175	4.34	0.71		
ด้านการจราจร	ชาย	225	3.89	0.62	-0.64	0.53
	หญิง	175	3.93	0.64		
ภาพรวม	ชาย	225	4.03	0.59	0.13	0.89
	หญิง	175	4.02	0.58		

*p-value < 0.05

จากตารางที่ 4-7 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพัทยาจำแนกตามเพศ โดยภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 เมื่อพิจารณารายด้านความสะอาดของชายหาด และน้ำทะเล ด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยของร้านค้าและบริการต่าง ๆ ด้านความปลอดภัยต่อชีวิต และทรัพย์สิน ด้านการจราจรไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านความสวยงามบริเวณชายหาด และถนน โดยภาพรวมแตกต่างกัน

ตารางที่ 4-8 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพัทยา ด้านความสะอาดของชายหาด และน้ำทะเลจำแนกตามอายุ

ด้านความสะอาดของชายหาด และน้ำทะเล	n	$\bar{X}$	SD	F- test	p-value
ต่ำกว่า 20 ปี	24	3.76	0.73	0.475	0.754
21-30 ปี	112	3.81	0.72		
31-40 ปี	147	3.84	0.73		
41-50 ปี	95	3.73	0.80		
มากกว่า 50 ปีขึ้นไป	22	3.66	0.75		

*p-value < 0.05

จากตารางที่ 4-8 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพัทยา ด้านความสะอาดของชายหาด และน้ำทะเลจำแนกตามอายุ พบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 4-9 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพัทยา ด้านความสวยงามบริเวณชายหาด และถนนจำแนกตามอายุ

ด้านความสวยงามบริเวณชายหาด และถนน	n	$\bar{X}$	SD	F- test	p-value
ต่ำกว่า 20 ปี	24	3.86	0.66	0.476	0.754
21-30 ปี	112	3.96	0.60		
31-40 ปี	147	4.03	0.63		
41-50 ปี	95	4.00	0.67		
มากกว่า 50 ปีขึ้นไป	22	3.97	0.72		

*p-value < 0.05

จากตารางที่ 4-9 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพัทยา ด้านความสวยงามบริเวณชายหาด และถนนจำแนกตามอายุ พบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 4-10 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อม
บริเวณชายหาดพัทยา ด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยของร้านค้าและบริการต่าง ๆ จำแนกตามอายุ

ด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยของ ร้านค้าและบริการต่าง ๆ	n	$\bar{X}$	SD	F- test	p-value
ต่ำกว่า 20 ปี	24	3.99	0.75	1.18	0.319
21-30 ปี	112	4.05	0.70		
31-40 ปี	147	4.21	0.68		
41-50 ปี	95	4.15	0.73		
มากกว่า 50 ปีขึ้นไป	22	4.25	0.65		

*p-value < 0.05

จากตารางที่ 4-10 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการ
สิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพัทยา ด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยของร้านค้าและบริการต่าง ๆ
จำแนกตามอายุ พบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 4-11 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อม
บริเวณชายหาดพัทยา ด้านความปลอดภัยต่อชีวิต และทรัพย์สินจำแนกตามอายุ

ด้านความปลอดภัยต่อชีวิต และทรัพย์สิน	n	$\bar{X}$	SD	F- test	p-value
ต่ำกว่า 20 ปี	24	4.16	0.88	1.529	0.193
21-30 ปี	112	4.18	0.75		
31-40 ปี	147	4.35	0.74		
41-50 ปี	95	4.34	0.80		
มากกว่า 50 ปีขึ้นไป	22	4.49	0.48		

*p-value < 0.05

จากตารางที่ 4-11 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพัทยา ด้านความปลอดภัยต่อชีวิต และทรัพย์สินจำแนกตามอายุ พบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 4-12 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพัทยาด้านการจราจรจำแนกตามอายุ

ด้านการจราจร	n	$\bar{X}$	SD	F-test	p-value
ต่ำกว่า 20 ปี	24	3.74	0.56	0.968	0.425
21-30 ปี	112	3.86	0.61		
31-40 ปี	147	3.93	0.63		
41-50 ปี	95	3.91	0.65		
มากกว่า 50 ปีขึ้นไป	22	4.07	0.60		

*p-value < 0.05

จากตารางที่ 4-12 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพัทยาด้านการจราจรจำแนกตามอายุ พบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 4-13 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพัทยาโดยภาพรวมจำแนกตามอายุ

ภาพรวม	n	$\bar{X}$	SD	F-test	p-value
ต่ำกว่า 20 ปี	24	3.90	0.62	0.78	0.54
21-30 ปี	112	3.97	0.56		
31-40 ปี	147	4.07	0.57		
41-50 ปี	95	4.03	0.64		
มากกว่า 50 ปีขึ้นไป	22	4.09	0.56		

*p-value < 0.05

จากตารางที่ 4-13 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพัทยาโดยภาพรวมจำแนกตามอายุ พบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 4-14 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพัทยาด้านความสะอาดของชายหาด และน้ำทะเลจำแนกตามระดับการศึกษา

ด้านความสะอาดของชายหาด และน้ำทะเล	n	$\bar{X}$	SD	F- test	p-value
ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	16	3.49	0.98	1.86	0.12
มัธยมศึกษาตอนปลาย	121	3.70	0.78		
อนุปริญญา (ปวช., ปวส.หรือเทียบเท่า)	166	3.88	0.69		
ระดับปริญญาตรี	75	3.76	0.75		
ระดับปริญญาโทหรือสูงกว่า	22	3.89	0.71		

*p-value < 0.05

จากตารางที่ 4-14 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพัทยาด้านความสะอาดของชายหาด และน้ำทะเลจำแนกตามระดับการศึกษาพบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 4-15 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพัทยาด้านความสวยงามบริเวณชายหาด และถนนจำแนกตามระดับการศึกษา

ด้านความสวยงามบริเวณชายหาด และถนน	n	$\bar{X}$	SD	F- test	p-value
ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	16	3.69	0.92	1.99	0.10
มัธยมศึกษาตอนปลาย	121	3.92	0.68		
อนุปริญญา (ปวช., ปวส.หรือเทียบเท่า)	166	4.07	0.56		
ระดับปริญญาตรี	75	4.02	0.64		
ระดับปริญญาโทหรือสูงกว่า	22	3.97	0.62		

*p-value < 0.05

จากตารางที่ 4-15 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพัทยาด้านความสวยงามบริเวณชายหาด และถนนจำแนกตามระดับการศึกษาพบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 4-16 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพัทยาด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยของร้านค้าและบริการต่าง ๆ จำแนกตามระดับการศึกษา

ด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยของ ร้านค้าและบริการต่าง ๆ	n	$\bar{X}$	SD	F- test	p-value
ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	16	4.02	0.93	0.56	0.69
มัธยมศึกษาตอนปลาย	121	4.08	0.76		
อนุปริญญา (ปวช., ปวส.หรือเทียบเท่า)	166	4.17	0.67		
ระดับปริญญาตรี	75	4.20	0.65		
ระดับปริญญาโทหรือสูงกว่า	22	4.18	0.58		

*p-value < 0.05

จากตารางที่ 4-16 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพัทยาด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยของร้านค้าและบริการต่าง ๆ จำแนกตามระดับการศึกษาพบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 4-17 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อม
บริเวณชายหาดพืษาด้านความปลอดภัยต่อชีวิต และทรัพย์สินจำแนกตามระดับการศึกษา

ด้านความปลอดภัยต่อชีวิต และทรัพย์สิน	n	$\bar{X}$	SD	F-test	p-value
ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	16	4.41	0.60	0.57	0.69
มัธยมศึกษาตอนปลาย	121	4.22	0.86		
อนุปริญญา (ปวช., ปวส.หรือเทียบเท่า)	166	4.32	0.72		
ระดับปริญญาตรี	75	4.35	0.69		
ระดับปริญญาโทหรือสูงกว่า	22	4.23	0.75		

*p-value < 0.05

จากตารางที่ 4-17 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพืษาด้านความปลอดภัยต่อชีวิต และทรัพย์สินจำแนกตามระดับการศึกษาพบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 4-18 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อม
บริเวณชายหาดพืษาด้านการจราจรจำแนกตามระดับการศึกษา

ด้านการจราจร	n	$\bar{X}$	SD	F-test	p-value
ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	16	3.97	0.81	0.91	0.46
มัธยมศึกษาตอนปลาย	121	3.82	0.62		
อนุปริญญา (ปวช., ปวส.หรือเทียบเท่า)	166	3.92	0.60		
ระดับปริญญาตรี	75	3.99	0.64		
ระดับปริญญาโทหรือสูงกว่า	22	3.87	0.67		

*p-value < 0.05

จากตารางที่ 4-18 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพืษาด้านการจราจรจำแนกตามระดับการศึกษาพบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 4-19 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อม
บริเวณชายหาดพัทยาโดยภาพรวมจำแนกตามระดับการศึกษา

ภาพรวม	n	$\bar{X}$	SD	F- test	p-value
ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	16	3.92	0.78	1.00	0.41
มัธยมศึกษาตอนปลาย	121	3.95	0.60		
อนุปริญญา (ปวช., ปวส.หรือเทียบเท่า)	166	4.07	0.54		
ระดับปริญญาตรี	75	4.06	0.61		
ระดับปริญญาโทหรือสูงกว่า	22	4.03	0.59		

*p-value < 0.05

จากตารางที่ 4-19 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพัทยาโดยภาพรวมจำแนกตามระดับการศึกษาพบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 4-20 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อม
บริเวณชายหาดพัทยาด้านความสะอาดของชายหาด และน้ำทะเลจำแนกตามสถานภาพ

ด้านความสะอาดของชายหาด และน้ำทะเล	n	$\bar{X}$	SD	F- test	p-value
โสด	229	3.75	0.76	1.32	0.26
สมรส	156	3.83	0.70		
อย่าร้าง/ หม้าย/ แยกกันอยู่	15	4.02	0.94		

*p-value < 0.05

จากตารางที่ 4-20 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพัทยาด้านความสะอาดของชายหาด และน้ำทะเลจำแนกตามสถานภาพพบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 4-21 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อม บริเวณชายหาดพัทยาด้านความสวยงามบริเวณชายหาดและถนนจำแนกตามสถานภาพ

ด้านความสวยงามบริเวณชายหาด และถนน	n	$\bar{X}$	SD	F- test	p-value
โสด	229	3.97	0.66	0.74	0.47
สมรส	156	4.00	0.59		
อย่าร้าง/ หม้าย/ แยกกันอยู่	15	4.17	0.79		

*p-value < 0.05

จากตารางที่ 4-21 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพัทยาด้านความสวยงามบริเวณชายหาด และถนนจำแนกตามสถานภาพ พบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 4-22 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อม บริเวณชายหาดพัทยาด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยของร้านค้า และบริการต่าง ๆ จำแนกตามสถานภาพ

ด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยของ ร้านค้า และบริการต่าง ๆ	n	$\bar{X}$	SD	F- test	p-value
โสด	229	4.20	0.66	3.37	0.03
สมรส	156	4.04	0.74		
อย่าร้าง/ หม้าย/ แยกกันอยู่	15	4.38	0.77		

*p-value < 0.05

จากตารางที่ 4-22 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพัทยาด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยของร้านค้า และบริการต่าง ๆ จำแนกตามสถานภาพพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 4-23 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อม บริเวณชายหาดพัทยาด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยของร้านค้า และบริการต่าง ๆ จำแนกตามสถานภาพ (แยกชายคู่)

สถานภาพ	$\bar{X}$	โสด	สมรส	อย่าร้าง/ หม้าย/ แยกกันอยู่
โสด	4.20	-	0.16(*)	-0.18
สมรส	4.04		-	-0.34
อย่าร้าง/ หม้าย/ แยกกันอยู่	4.38			-

*p-value < 0.05

จากตารางที่ 4-23 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพัทยาด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยของร้านค้า และบริการต่าง ๆ จำแนกตามสถานภาพ พบว่าสถานภาพโสดมีความแตกต่างกับสมรสอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยพบว่าสถานภาพโสดมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพัทยาด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยของร้านค้า และบริการต่าง ๆ สูงกว่าสถานภาพสมรส

ตารางที่ 4-24 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อม บริเวณชายหาดพัทยาด้านความปลอดภัยต่อชีวิต และทรัพย์สินจำแนกตามสถานภาพ

ด้านความปลอดภัยต่อชีวิต และทรัพย์สิน	n	$\bar{X}$	SD	F- test	p-value
โสด	229	4.39	0.68	7.15(*)	0.00
สมรส	156	4.13	0.83		
อย่าร้าง/ หม้าย/ แยกกันอยู่	15	4.63	0.68		

*p-value < 0.05

จากตารางที่ 4-24 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพัทยาด้านความปลอดภัยต่อชีวิต และทรัพย์สินจำแนกตามสถานภาพ พบว่าแตกต่างกัน

ตารางที่ 4-25 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อม บริเวณชายหาดพืษาด้านความปลอดภัยต่อชีวิต และทรัพย์สินจำแนกตามสถานภาพ (แยกชายคู่)

สถานภาพ	$\bar{X}$	โสด	สมรส	อย่าร้าง/ หม้าย/ แยกกันอยู่
โสด	4.39	-	.25(*)	-.23
สมรส	4.13		-	-.49(*)
อย่าร้าง/ หม้าย/ แยกกันอยู่	4.63			-

*p-value < 0.05

จากตารางที่ 4-25 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพืษาด้านความปลอดภัยต่อชีวิต และทรัพย์สินจำแนกตามสถานภาพ พบว่าสถานภาพโสดแตกต่างกับสถานภาพสมรสอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยพบว่าสถานภาพโสดมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าสมรส และสถานภาพสมรสแตกต่างกับอย่าร้าง/ หม้าย/ แยกกันอยู่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยพบว่าสถานภาพสมรสมีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าอย่าร้าง/ หม้าย/ แยกกันอยู่

ตารางที่ 4-26 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อม บริเวณชายหาดพืษาด้านการจราจรจำแนกตามสถานภาพ

ด้านการจราจร	n	$\bar{X}$	SD	F-test	p-value
โสด	229	3.95	0.61	3.81(*)	0.02
สมรส	156	3.81	0.62		
อย่าร้าง/ หม้าย/ แยกกันอยู่	15	4.18	0.73		

*p-value < 0.05

จากตารางที่ 4-26 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพืษาด้านการจราจรจำแนกตามสถานภาพพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 4-27 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อม
บริเวณชายหาดพัทยาด้านการจราจรจำแนกตามสถานภาพ (แยกรายคู่)

สถานภาพ	$\bar{X}$	โสด	สมรส	อย่าร้าง/ หม้าย/ แยกกันอยู่
โสด	3.95	-	.13(*)	-.23
สมรส	3.81		-	-.36(*)
อย่าร้าง/ หม้าย/ แยกกันอยู่	4.18			-

*p-value < 0.05

จากตารางที่ 4-27 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพัทยาด้านการจราจรจำแนกตามสถานภาพพบว่าสถานภาพโสดแตกต่างกับสถานภาพสมรสอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยพบว่าสถานภาพโสดมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าสมรส และสถานภาพสมรสแตกต่างกับอย่าร้าง/ หม้าย/ แยกกันอยู่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยพบว่าสถานภาพสมรสมีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าอย่าร้าง/ หม้าย/ แยกกันอยู่

ตารางที่ 4-28 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อม
บริเวณชายหาดพัทยาโดยรวมจำแนกตามสถานภาพ

ภาพรวม	n	$\bar{X}$	SD	F-test	p-value
โสด	229	4.05	0.58	2.53(*)	0.04
สมรส	156	3.96	0.57		
อย่าร้าง/ หม้าย/ แยกกันอยู่	15	4.28	0.74		

*p-value < 0.05

จากตารางที่ 4-28 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพัทยาโดยรวมจำแนกตามสถานภาพพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 4-29 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อม บริเวณชายหาดพัทยาโดยรวมจำแนกตามสถานภาพ (แยกชายคู่)

สถานภาพ	$\bar{X}$	โสด	สมรส	อย่าร้าง/ หม้าย/ แยกกันอยู่
โสด	4.05	-	.13(*)	-.23
สมรส	3.96		-	-.36(*)
อย่าร้าง/หม้าย/แยกกันอยู่	4.28			-

*p-value < 0.05

จากตารางที่ 4-29 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพัทยาโดยรวมจำแนกตามสถานภาพพบว่าสถานภาพโสดแตกต่างกับสถานภาพสมรสอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยพบว่าสถานภาพโสดมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าสมรส และสถานภาพสมรสแตกต่างกับอย่าร้าง/ หม้าย/ แยกกันอยู่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยพบว่าสถานภาพสมรสมีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าอย่าร้าง/ หม้าย/ แยกกันอยู่

ตารางที่ 4-30 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อม บริเวณชายหาดพัทยาด้านความสะอาดของชายหาด และน้ำทะเลจำแนกตามอาชีพ

ด้านความสะอาดของชายหาด และน้ำทะเล	n	$\bar{X}$	SD	F- test	p-value
ข้าราชการ	12	4.04	0.61	2.21(*)	0.04
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	63	3.95	0.65		
พนักงานบริษัทเอกชน	191	3.79	0.77		
นักเรียน/ นักศึกษา	121	3.72	0.72		
ธุรกิจส่วนตัว	13	3.42	0.96		

*p-value < 0.05

จากตารางที่ 4-30 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพัทยาด้านความสะอาดของชายหาด และน้ำทะเลจำแนกตามอาชีพพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 4-31 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อม บริเวณชายหาดพัทยาด้านความสะอาดของชายหาด และน้ำทะเลจําแนกตามอาชีพ (แยกชายคู่)

ด้านความสะอาดของ ชายหาด และน้ำทะเล	$\bar{X}$	ข้าราชการ	พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	พนักงาน บริษัทเอกชน	นักเรียน/ นักศึกษา	ธุรกิจ ส่วนตัว
ข้าราชการ	4.04	-	0.16(*)	-0.18	-0.23	-0.15
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	3.95		-	-0.34	.10	.11
พนักงานบริษัทเอกชน	3.79			-	.11	.27(*)
นักเรียน/ นักศึกษา	3.72				-	-0.10
ธุรกิจส่วนตัว	3.42					-

*p-value < 0.05

ตารางที่ 4-31 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพัทยาด้านความสะอาดของชายหาด และน้ำทะเลจําแนกตามอาชีพ (แยกชายคู่) พบว่าอาชีพข้าราชการมีความแตกต่างกับพนักงานรัฐวิสาหกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยพบว่าพบที่อาชีพข้าราชการมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าพนักงานรัฐวิสาหกิจ และพนักงานบริษัทเอกชนมีความแตกต่างกับธุรกิจส่วนตัวมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยพบว่าพนักงานบริษัทเอกชนมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าธุรกิจส่วนตัว

ตารางที่ 4-32 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อม บริเวณชายหาดพัทยาด้านความสวยงามบริเวณชายหาด และถนนจําแนกตามอาชีพ

ด้านความสวยงามบริเวณชายหาด และถนน	n	$\bar{X}$	SD	F- test	p-value
ข้าราชการ	12	3.92	0.38	0.53	0.71
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	63	4.05	0.56		
พนักงานบริษัทเอกชน	191	4.01	0.65		
นักเรียน/ นักศึกษา	121	3.96	0.65		
ธุรกิจส่วนตัว	13	3.80	0.84		

*p-value < 0.05

จากตารางที่ 4-32 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพัทยาด้านความสวยงามบริเวณชายหาด และถนนจำแนกตามอาชีพ พบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 4-33 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพัทยาด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยของร้านค้า และบริการต่าง ๆ จำแนกตามอาชีพ

ด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยของร้านค้า และบริการต่าง ๆ	n	$\bar{X}$	SD	F- test	p-value
ข้าราชการ	12	4.00	0.44	1.34	0.26
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	63	3.97	0.73		
พนักงานบริษัทเอกชน	191	4.19	0.70		
นักเรียน/ นักศึกษา	121	4.18	0.69		
ธุรกิจส่วนตัว	13	4.10	0.78		

*p-value < 0.05

จากตารางที่ 4-33 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพัทยาด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยของร้านค้า และบริการต่าง ๆ จำแนกตามอาชีพพบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 4-34 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อม
บริเวณชายหาดพัทยาด้านความปลอดภัยต่อชีวิต และทรัพย์สินจำแนกตามอาชีพ

ด้านความปลอดภัยต่อชีวิต และทรัพย์สิน	n	$\bar{X}$	SD	F- test	p-value
ข้าราชการ	12	4.00	0.50	2.21(*)	0.04
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	63	4.09	0.82		
พนักงานบริษัทเอกชน	191	4.36	0.76		
นักเรียน/ นักศึกษา	121	4.32	0.72		
ธุรกิจส่วนตัว	13	4.46	0.69		

*p-value < 0.05

จากตารางที่ 4-34 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพัทยาด้านความปลอดภัยต่อชีวิต และทรัพย์สินจำแนกตามอาชีพพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 4-35 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อม
บริเวณชายหาดพัทยาด้านความปลอดภัยต่อชีวิต และทรัพย์สินจำแนกตามอาชีพ (แยกรายคู่)

ด้านความสะอาดของ ชายหาด และน้ำทะเล	$\bar{X}$	ข้าราชการ	พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	พนักงาน บริษัทเอกชน	นักเรียน/ นักศึกษา	ธุรกิจ ส่วนตัว
ข้าราชการ	4.00	-	0.15(*)	-0.12	-0.24	-0.15
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	4.09		-	-0.34	.10	.10
พนักงานบริษัทเอกชน	4.36			-	.11	.29(*)
นักเรียน/ นักศึกษา	4.32				-	-0.10
ธุรกิจส่วนตัว	4.46					-

*p-value < 0.05

ตารางที่ 4-35 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพัทยาด้านความปลอดภัยต่อชีวิต และทรัพย์สินจำแนกตามอาชีพ (แยก รายคู่) พบว่าอาชีพข้าราชการมีความแตกต่างกับพนักงานรัฐวิสาหกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยพบว่าพบว่าอาชีพข้าราชการมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าพนักงานรัฐวิสาหกิจ และพนักงานบริษัทเอกชนมีความแตกต่างกับธุรกิจส่วนตัวมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยพบว่าพนักงานบริษัทเอกชนมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าธุรกิจส่วนตัว

ตารางที่ 4-36 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพัทยาด้านการจราจรจำแนกตามอาชีพ

ด้านการจราจร	n	$\bar{X}$	SD	F- test	p-value
ข้าราชการ	12	3.72	0.45	1.50	0.20
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	63	3.79	0.59		
พนักงานบริษัทเอกชน	191	3.96	0.63		
นักเรียน/ นักศึกษา	121	3.91	0.63		
ธุรกิจส่วนตัว	13	3.70	0.74		

*p-value < 0.05

จากตารางที่ 4-36 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพัทยาด้านการจราจรจำแนกตามอาชีพพบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 4-37 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อม
บริเวณชายหาดพืทยาภาพรวมจำแนกตามอาชีพ

ภาพรวม	n	$\bar{X}$	SD	F- test	p-value
ข้าราชการ	12	3.93	0.31	0.54	0.71
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	63	3.97	0.58		
พนักงานบริษัทเอกชน	191	4.06	0.60		
นักเรียน/ นักศึกษา	121	4.02	0.57		
ธุรกิจส่วนตัว	13	3.90	0.74		

*p-value < 0.05

จากตารางที่ 4-37 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพืทยาภาพรวมจำแนกตามอาชีพพบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 4-38 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อม
บริเวณชายหาดพืทยาด้านความสะอาดของชายหาด และน้ำทะเลจำแนกตามรายได้

ด้านความสะอาดของชายหาด และน้ำทะเล	n	$\bar{X}$	SD	F- test	p-value
ต่ำกว่า 10,000 บาท	108	3.84	0.70	0.30	0.83
10,001-30,000 บาท	130	3.78	0.79		
30,001-50,000 บาท	122	3.78	0.76		
มากกว่า 50,000 บาทขึ้นไป	40	3.72	0.65		

*p-value < 0.05

จากตารางที่ 4-38 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพืทยาด้านความสะอาดของชายหาด และน้ำทะเลจำแนกตามรายได้พบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 4-39 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อม
บริเวณชายหาดพัทยาด้านความสวยงามบริเวณชายหาด และถนนจำแนกตามรายได้

ด้านความสวยงามบริเวณชายหาด และถนน	n	$\bar{X}$	SD	F- test	p-value
ต่ำกว่า 10,000 บาท	108	4.06	0.57	0.85	0.47
10,001-30,000 บาท	130	3.93	0.68		
30,001-50,000 บาท	122	4.00	0.68		
มากกว่า 50,000 บาทขึ้นไป	40	3.99	0.49		

*p-value < 0.05

จากตารางที่ 4-39 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพัทยาด้านความสวยงามบริเวณชายหาด และถนนจำแนกตามรายได้พบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 4-40 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพัทยาด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยของร้านค้า และบริการต่าง ๆ จำแนกตามรายได้

ด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยของร้านค้า และบริการต่าง ๆ	n	$\bar{X}$	SD	F- test	p-value
ต่ำกว่า 10,000 บาท	108	4.24	0.56	2.87(*)	0.04
10,001-30,000 บาท	130	4.06	0.79		
30,001-50,000 บาท	122	4.21	0.69		
มากกว่า 50,000 บาทขึ้นไป	40	3.94	0.71		

*p-value < 0.05

จากตารางที่ 4-40 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพัทยาด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยของร้านค้า และบริการต่าง ๆ จำแนกตามรายได้พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 4-41 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพัทยาด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยของร้านค้าและบริการต่าง ๆ จำแนกตามรายได้ (แยกรายคู่)

ด้านความเป็นระเบียบ เรียบร้อยของร้านค้า และบริการต่าง ๆ	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 10,000 บาท	10,001- 30,000 บาท	30,001- 50,000 บาท	มากกว่า 50,000 บาทขึ้นไป
ต่ำกว่า 10,000 บาท	4.24	-	.17(*)	.02	.29(*)
10,001-30,000 บาท	4.06		-	-.15	.11
30,001-50,000 บาท	4.21			-	.27(*)
มากกว่า 50,000 บาทขึ้นไป	3.94				-

*p-value < 0.05

จากตารางที่ 4-41 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพัทยาด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยของร้านค้าและบริการต่าง ๆ จำแนกตามรายได้พบว่า รายได้ต่ำกว่า 10,000 บาทมีความแตกต่างกับรายได้ 10,001-30,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยพบว่า รายได้ต่ำกว่า 10,000 บาทมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพัทยาด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยของร้านค้าและบริการต่าง ๆ สูงกว่า 10,001-30,000 บาท รายได้ต่ำกว่า 10,000 บาทมีความแตกต่างกับมากกว่า 50,000 บาทขึ้นไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยพบว่า รายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพัทยาด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยของร้านค้าและบริการต่าง ๆ สูงกว่ามากกว่า 50,000 บาทขึ้นไป รายได้ 30,001-50,000 บาท มีความแตกต่างกับมากกว่า 50,000 บาทขึ้นไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยพบว่า รายได้ 30,001-50,000 บาท มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพัทยาด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยของร้านค้าและบริการต่าง ๆ สูงกว่ารายได้มากกว่า 50,000 บาทขึ้นไป

ตารางที่ 4-42 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อม
บริเวณชายหาดพัทยาด้านความปลอดภัยต่อชีวิต และทรัพย์สินจำแนกตามรายได้

ด้านความปลอดภัยต่อชีวิต และทรัพย์สิน	n	$\bar{X}$	SD	F- test	p-value
ต่ำกว่า 10,000 บาท	108	4.40	0.65	5.07(*)	0.00
10,001-30,000 บาท	130	4.15	0.87		
30,001-50,000 บาท	122	4.43	0.67		
มากกว่า 50,000 บาทขึ้นไป	40	4.06	0.76		

*p-value < 0.05

จากตารางที่ 4-42 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพัทยาด้านความปลอดภัยต่อชีวิต และทรัพย์สินจำแนกตามรายได้พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 4-43 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อม
บริเวณชายหาดพัทยาด้านความปลอดภัยต่อชีวิต และทรัพย์สิน จำแนกตามรายได้ (แยกรายคู่)

ด้านความปลอดภัยต่อชีวิต และทรัพย์สิน	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 10,000 บาท	10,001-30,000 บาท	30,001-50,000 บาท	มากกว่า 50,000 บาทขึ้นไป
ต่ำกว่า 10,000 บาท	4.40	-	.2514(*)	-.0258	.3487(*)
10,001-30,000 บาท	4.15		-	-.2772(*)	.0973
30,001-50,000 บาท	4.43			-	.2753(*)
มากกว่า 50,000 บาทขึ้นไป	4.06				-

*p-value < 0.05

จากตารางที่ 4-43 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพัทยาด้านความปลอดภัยต่อชีวิต และทรัพย์สิน จำแนกตามรายได้พบว่า รายได้ต่ำกว่า 10,000 บาทมีความแตกต่างกับรายได้ 10,001-30,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยพบว่า รายได้ต่ำกว่า 10,000 บาทมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพัทยาด้านความปลอดภัยต่อชีวิต และทรัพย์สิน

สูงกว่า 10,001-30,000 บาท รายได้ต่ำกว่า 10,000 บาทมีความแตกต่างกับมากกว่า 50,000 บาทขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยพบว่า รายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพัทยาด้านความปลอดภัยต่อชีวิต และทรัพย์สิน สูงกว่ามากกว่า 50,000 บาทขึ้นไป รายได้ 30,001-50,000 บาทมีความแตกต่างกับมากกว่า 50,000 บาทขึ้นไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยพบว่า รายได้ 30,001-50,000 บาท มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพัทยาด้านความปลอดภัยต่อชีวิต และทรัพย์สินสูงกว่ารายได้มากกว่า 50,000 บาทขึ้นไป รายได้ 10,001-30,000 บาทมีความแตกต่างกับ 30,001-50,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยพบว่า รายได้ 30,001-50,000 บาท มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพัทยาด้านความปลอดภัยต่อชีวิต และทรัพย์สินสูงกว่า 10,001-30,000 บาท

ตารางที่ 4-44 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพัทยาจำแนกตามรายได้

ด้านการจราจร	n	$\bar{X}$	SD	F- test	p-value
ต่ำกว่า 10,000 บาท	108	3.95	0.62	1.16	0.33
10,001-30,000 บาท	130	3.86	0.66		
30,001-50,000 บาท	122	3.95	0.62		
มากกว่า 50,000 บาทขึ้นไป	40	3.78	0.52		

*p-value < 0.05

จากตารางที่ 4-44 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพัทยาจำแนกตามรายได้พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 4-45 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อม
บริเวณชายหาดพัทยาจําแนกตามรายได้

ภาพรวม	n	$\bar{X}$	SD	F- test	p-value
ต่ำกว่า 10,000 บาท	108	4.10	0.54	2.12	0.09
10,001-30,000 บาท	130	3.96	0.64		
30,001-50,000 บาท	122	4.07	0.60		
มากกว่า 50,000 บาทขึ้นไป	40	3.90	0.45		

*p-value < 0.05

จากตารางที่ 4-45 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการ
สิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพัทยาจําแนกตามรายได้พบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
0.05

บทที่ 5

สรุปผลอภิปรายผลข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพัทยา จังหวัดชลบุรี เพื่อศึกษาปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อมทั้งในปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคต และความสามารถในการรองรับของแหล่งท่องเที่ยวในปัจจุบันเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) โดยใช้แบบสอบถามสอบถามจากนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบริเวณริมชายหาดพัทยา จังหวัดชลบุรี เช่น ชายหาดพัทยา ชายหาดจอมเทียน ท่าเรือแหลมบาลีฮาย จำนวน 400 ชุด ได้ผลการสำรวจดังนี้

ส่วนที่ 1 สรุปผลการวิจัย

ส่วนที่ 2 อภิปรายผล

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

ส่วนที่ 1 สรุปผลการวิจัย

1. สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยว

พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชายจำนวน 225 คน คิดเป็นร้อยละ 56.30 และเพศหญิงจำนวน 175 คน คิดเป็นร้อยละ 43.80 อายุส่วนใหญ่ 31-40 ปี จำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ 36.80 รองลงมา 21-30 ปี จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 28.00 และ 41-50 ปี จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 23.80 ระดับการศึกษาส่วนใหญ่ ศึกษาอนุปริญญา (ปวช., ปวส.หรือเทียบเท่า) จำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 41.50 รองลงมามัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 30.30 และระดับปริญญาตรี จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 18.80 สถานภาพ ส่วนใหญ่เป็นโสด จำนวน 229 คน คิดเป็นร้อยละ 57.30 รองลงมาสมรสจำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 39.00 และอยู่ร้าง/หม้าย/แยกกันอยู่ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.80 อาชีพปัจจุบันส่วนใหญ่พนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 191 คน คิดเป็นร้อยละ 47.80 รองลงมานักเรียน/นักศึกษาจำนวน 121 คนคิดเป็นร้อยละ 30.30 และพนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 15.80 รายได้ส่วนใหญ่ 10,001-30,000 บาท จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 32.50 รองลงมา 30,001-50,000 บาท จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 30.50 และต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 27.00 การกลับมาเที่ยวพัทยา ส่วนใหญ่มา จำนวน 370 คน คิดเป็นร้อยละ 92.50 และไม่มาจำนวน 30 คนคิดเป็นร้อยละ 7.50 ตามลำดับ

2. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทย

ความคิดเห็นความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยเกี่ยวกับด้านความสะอาดของชายหาด และน้ำทะเล ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า การดูแลจัดกรบน้ำมัน/ สารปนเปื้อนในทะเล มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมากที่สุดมีค่าเท่ากับ 4.52 รองลงมาความสะอาดของชายหาดพัทยายู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 ความเพียงพอของถังขยะที่มีไว้ให้บริการบริเวณชายหาดพัทยายู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 การดูแลเก็บขยะบริเวณชายหาดพัทยายู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 ความสะอาดของทางเดินเรียบชายหาด อยู่ในระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49 และการจัดการดูแลขยะบริเวณชายหาดพัทยา อยู่ในระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.03 ตามลำดับ

ความคิดเห็นความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยเกี่ยวกับด้านความสวยงามบริเวณชายหาด และถนน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า การตกแต่งทางเท้าบริเวณถนนเรียบชายหาดพัทยา มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 รองลงมาความเป็นระเบียบของการตั้งร่ม และเก้าอี้ผ้าใบบริเวณชายหาดพัทยา อยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34 และการจัดให้มีที่นั่งบริเวณทางเดินเพื่อชมทัศนียภาพอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 ความร่มรื่นของบริเวณชายหาดพัทยาระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 ความสว่างของทางเดินเท้าบริเวณชายหาดพัทยาระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 ความชัดเจนของป้ายบอกทางไปจุดสำคัญต่าง ๆ ระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.46 สภาพของถนนหนทางบริเวณชายหาด ระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3 ตามลำดับ

ความคิดเห็นความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยเกี่ยวกับด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยของร้านค้า และบริการต่าง ๆ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าความสะอาดสบายในการเดินจับจ่ายซื้อสินค้า/ อาหารบนทางเดินเท้า บริเวณชายหาดพัทยา อยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43 รองลงมาการจัดระเบียบการให้บริการเรือเช่า เจ็ทสกี บานาน่า โป้ท และห่วงยาง อยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33 และการจัดระเบียบของห้องน้ำ - ห้องอาบน้ำ บริเวณชายหาดพัทยายู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.27 ความสะอาดของห้องน้ำ - ห้องอาบน้ำ บริเวณชายหาดพัทยายู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 การจัดระเบียบพ่อค้าแม่ค้าหาบเร่เดินขายสินค้า/ อาหารต่าง ๆ บริเวณชายหาดพัทยายู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 การจัดระเบียบร้านค้าขายของบริเวณทางเดินเท้า อยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 และการจัดระเบียบร้านอาหารบริเวณทางเดินเท้าในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.61

ความคิดเห็นความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยเกี่ยวกับด้านความปลอดภัยต่อชีวิต และทรัพย์สินภาพรวมอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า การดูแลรักษา

ความปลอดภัยของทรัพย์สิน บริเวณชายหาดพัทยาอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35 รองลงมา การเฝ้าระวังอุบัติเหตุทางน้ำ บริเวณชายหาดพัทยาและความสะดวกของการแจ้งเหตุด่วน – เหตุร้าย อุกฉุณอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 เท่ากัน การดูแลรักษาความปลอดภัย บริเวณชายหาด พัทยา อยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 และความชัดเจนของการประชาสัมพันธ์ข่าวสาร บริเวณชายหาดพัทยาอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23

ความคิดเห็นความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยเกี่ยวกับด้านการจราจร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าความเหมาะสมของการใช้บริเวณพื้นที่ที่ใช้จอดรถ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 รองลงมาความเพียงพอของพื้นที่ที่จอดรถอยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 และการจัดระเบียบการจราจรบริเวณชายหาดพัทยาอยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 ความปลอดภัยของสถานที่ที่จอดรถ อยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.8 การถ่ายเทการจราจรเพื่อไม่ให้เกิดภาวะรถติด บริเวณชายหาดพัทยา อยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 การดูแลจราจรของเจ้าหน้าที่ บริเวณชายหาดพัทยาอยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.69 ความชัดเจนของป้ายสัญลักษณ์ ป้ายบอกทางจราจร บนถนนบริเวณชายหาดพัทยาอยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66

3. ผลการวิเคราะห์การทดสอบสมมติฐาน

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพัทยาจำแนกตามเพศ โดยภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 เมื่อพิจารณารายด้านความสะอาดของชายหาด และน้ำทะเล ด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยของร้านค้าและบริการต่าง ๆ ด้านความปลอดภัยต่อชีวิต และทรัพย์สิน ด้านการจราจรไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านความสวยงามบริเวณชายหาด และถนนโดยภาพรวมแตกต่างกัน

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพัทยา ด้านความสะอาดของชายหาด และน้ำทะเลจำแนกตามอายุ พบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพัทยา ด้านความสวยงามบริเวณชายหาด และถนนจำแนกตามอายุ พบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพัทยา ด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยของร้านค้าและบริการต่าง ๆ จำแนกตามอายุ พบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อม บริเวณชายหาดพัทยาโดยรวมจำแนกตามสถานภาพพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อม บริเวณชายหาดพัทยาโดยรวมจำแนกตามสถานภาพพบว่าสถานภาพ โสดแตกต่างกับสถานภาพ สมรสอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยพบว่าสถานภาพ โสดมีค่าเฉลี่ยสูงกว่า สมรส และสถานภาพสมรสแตกต่างกับอย่าร้าง/ หม้าย/ แยกกันอยู่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยพบว่าสถานภาพสมรสมีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าอย่าร้าง/ หม้าย/ แยกกันอยู่

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อม บริเวณชายหาดพัทยาด้านความสะอาดของชายหาด และน้ำทะเลจำแนกตามอาชีพพบว่าแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อม บริเวณชายหาดพัทยาด้านความสะอาดของชายหาด และน้ำทะเลจำแนกตามอาชีพ (แยกรายคู่) พบว่าอาชีพข้าราชการมีความแตกต่างกับพนักงานรัฐวิสาหกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยพบว่าพบอาชีพข้าราชการมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าพนักงานรัฐวิสาหกิจ และพนักงาน บริษัทเอกชนมีความแตกต่างกับธุรกิจส่วนตัวมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยพบว่าพนักงานบริษัทเอกชนมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าธุรกิจส่วนตัว

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อม บริเวณชายหาดพัทยาด้านความสวยงามบริเวณชายหาด และถนนจำแนกตามอาชีพพบว่าไม่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อม บริเวณชายหาดพัทยาด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยของร้านค้า และบริการต่าง ๆ จำแนกตาม อาชีพพบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อม บริเวณชายหาดพัทยาด้านความปลอดภัยต่อชีวิต และทรัพย์สินจำแนกตามอาชีพพบว่าแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อม บริเวณชายหาดพัทยาด้านความปลอดภัยต่อชีวิต และทรัพย์สินจำแนกตามอาชีพ (แยกรายคู่) พบว่า อาชีพข้าราชการมีความแตกต่างกับพนักงานรัฐวิสาหกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 เมื่อ พิจารณาค่าเฉลี่ยพบว่าพบอาชีพข้าราชการมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าพนักงานรัฐวิสาหกิจ และพนักงาน

บริษัทเอกชนมีความแตกต่างกับธุรกิจส่วนตัวมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยพบว่าพนักงานบริษัทเอกชนมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าธุรกิจส่วนตัว

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อม บริเวณชายหาดพัทยาด้านการจราจรจำแนกตามอาชีพพบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อม บริเวณชายหาดพัทยาภาพรวมจำแนกตามอาชีพพบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อม บริเวณชายหาดพัทยาด้านความสะอาดของชายหาด และน้ำทะเลจำแนกตามรายได้พบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อม บริเวณชายหาดพัทยาด้านความสวยงามบริเวณชายหาด และถนนจำแนกตามรายได้พบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อม บริเวณชายหาดพัทยาด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยของร้านค้า และบริการต่าง ๆ จำแนกตามรายได้พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อม บริเวณชายหาดพัทยาด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยของร้านค้า และบริการต่าง ๆ จำแนกตามรายได้พบว่า รายได้ต่ำกว่า 10,000 บาทมีความแตกต่างกับรายได้ 10,001-30,000 บาทอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยพบว่า รายได้ต่ำกว่า 10,000 บาทมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพัทยาด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยของร้านค้า และบริการต่าง ๆ สูงกว่า 10,001-30,000 บาท รายได้ต่ำกว่า 10,000 บาทมีความแตกต่างกับมากกว่า 50,000 บาทขึ้นไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยพบว่ารายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพัทยาด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยของร้านค้า และบริการต่าง ๆ สูงกว่ามากกว่า 50,000 บาทขึ้นไป รายได้ 30,001-50,000 บาท มีความแตกต่างกับมากกว่า 50,000 บาทขึ้นไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยพบว่า รายได้ 30,001-50,000 บาท มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพัทยาด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยของร้านค้า และบริการต่าง ๆ สูงกว่ารายได้มากกว่า 50,000 บาทขึ้นไป

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อม บริเวณชายหาดพืษาด้านความปลอดภัยต่อชีวิต และทรัพย์สินจำแนกตามรายได้พบว่าแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อม บริเวณชายหาดพืษาด้านความปลอดภัยต่อชีวิต และทรัพย์สิน จำแนกตามรายได้ พบว่า รายได้ต่ำกว่า 10,000 บาทมีความแตกต่างกับรายได้ 10,001-30,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยพบว่า รายได้ต่ำกว่า 10,000 บาทมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพืษาด้านความปลอดภัยต่อชีวิต และทรัพย์สิน สูงกว่า 10,001-30,000 บาท รายได้ต่ำกว่า 10,000 บาทมีความแตกต่างกับมากกว่า 50,000 บาทขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยพบว่ารายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพืษาด้านความปลอดภัยต่อชีวิต และทรัพย์สิน สูงกว่ามากกว่า 50,000 บาทขึ้นไป รายได้ 30,001-50,000 บาทมีความแตกต่างกับมากกว่า 50,000 บาทขึ้นไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยพบว่า รายได้ 30,001-50,000 บาท มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพืษาด้านความปลอดภัยต่อชีวิต และทรัพย์สินสูงกว่ารายได้มากกว่า 50,000 บาทขึ้นไป รายได้ 10,001-30,000 บาทมีความแตกต่างกับ 30,001-50,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยพบว่ารายได้ 30,001-50,000 บาทมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพืษาด้านความปลอดภัยต่อชีวิต และทรัพย์สินสูงกว่า 10,001-30,000 บาท

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อม บริเวณชายหาดพืษาด้านความปลอดภัยต่อชีวิต และทรัพย์สินจำแนกตามรายได้พบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ส่วนที่ 2 อภิปรายผลการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 56.30 และเพศหญิงร้อยละ 43.80 อายุส่วนใหญ่ 31-40 ปี ร้อยละ 36.80 รองลงมา 21-30 ปี ร้อยละ 28.00 และ 41-50 ปี ร้อยละ 23.80 ระดับการศึกษาส่วนใหญ่ ศึกษาอนุปริญญา (ปวช., ปวส.หรือเทียบเท่า) ร้อยละ 41.50 รองลงมา มัธยมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ 30.30 และระดับปริญญาตรี ร้อยละ 18.80 สถานภาพ ส่วนใหญ่เป็น โสด ร้อยละ 57.30 รองลงมาสมรส ร้อยละ 39.00 และอยู่ร้าง/ หม้าย/ แยกกันอยู่ ร้อยละ 3.80 อาชีพปัจจุบันส่วนใหญ่พนักงานบริษัทเอกชน ร้อยละ 47.80 รองลงมานักเรียน/ นักศึกษาร้อยละ 30.30 และพนักงานรัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 15.80 รายได้ส่วนใหญ่ 10,001-30,000 บาท ร้อยละ 32.50 รองลงมา 30,001-50,000 บาท ร้อยละ 30.50 และต่ำกว่า 10,000 บาท ร้อยละ 27.00 การกลับมาเที่ยว

พัทธา ส่วนใหญ่มา ร้อยละ 92.50 และไม่มาร้อยละ 7.50 ตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ฉัตรชัย ลิ้มพรจิตรวิไล (2548) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจที่มีต่อการท่องเที่ยวหาดบางแสน จังหวัดชลบุรี ของนักท่องเที่ยวไทยศึกษาและเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวหาดบางแสน จังหวัดชลบุรี ซึ่งกำหนดกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 400 คน ในการคำนวณจากจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งหมดของปี 2547 และผลวิจัยสรุปดังนี้ นักท่องเที่ยวไทย ที่มาท่องเที่ยวหาดบางแสน จังหวัดชลบุรี เป็นเพศชาย ช่วงอายุ 31-46 ปี ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัท/ประกอบธุรกิจส่วนตัว มีรายได้ต่อเดือน 5,000 – 15,000 บาท เนื่องจากจำนวนและสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างที่พบอยู่ในช่วงเดียวกัน อยู่ในกลุ่มคล้ายกัน

2. ความคิดเห็นความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยเกี่ยวกับด้านความสะอาดของชายหาด และน้ำทะเล ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ความคิดเห็นความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยเกี่ยวกับด้านความสวยงามบริเวณชายหาด และถนนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ความคิดเห็นความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยเกี่ยวกับด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยของร้านค้า และบริการต่าง ๆ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ความคิดเห็นความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยเกี่ยวกับด้านความปลอดภัยต่อชีวิต และทรัพย์สินภาพรวมอยู่ในระดับมาก ความคิดเห็นความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยเกี่ยวกับด้านการจราจรโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศศิรัตน์ ลอยประเสริฐ (2552) ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์คลองลำน้ำจืด สวรรค์บุรี นักท่องเที่ยวมีระดับความพึงพอใจ ด้านสถานที่ตั้งและความสะดวก ด้านลักษณะทางกายภาพ ด้านส่งเสริมการท่องเที่ยว ด้านการประชาสัมพันธ์ และด้านการให้บริการ โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทุกด้าน และสอดคล้องกับงานวิจัยของฉัตรชัย ลิ้มพรจิตรวิไล (2548) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจที่มีต่อการท่องเที่ยวหาดบางแสน จังหวัดชลบุรี ผลการวิจัยพบว่าความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยที่มีต่อหาดบางแสน จังหวัดชลบุรี ด้านสภาพแวดล้อมตามธรรมชาติมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของปราโมทย์ เลิศจิตรการุณ (2550) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการท่องเที่ยวพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติสมเด็จพระนารายณ์ จังหวัดลพบุรี ผลการวิจัยพบว่า ระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวด้านสถานที่ ด้านการอำนวยความสะดวกและด้านการบริการ อยู่ในระดับมาก เนื่องจากที่มีความสอดคล้องเพราะจุดมุ่งหมายหลักของนักท่องเที่ยวที่ต้องการเดินทางมาชื่นชมความงามของทะเล คือต้องการพักผ่อนกับธรรมชาติจึงมีความสนใจและให้ความสำคัญด้านความสะอาดของชายหาด และน้ำทะเล เป็นหลักสำคัญ ผลการวิจัยไม่สอดคล้องกับงานวิจัยรุ่งกาญจน์ แสงกาญจน์ (2551) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ตัดสินใจมาท่องเที่ยวและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีผลต่อการท่องเที่ยว ณ วัดไชโย

รววิหาร จังหวัดอ่างทอง พบว่า การเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยว จำแนกตามปัจจัยที่ตัดสินใจมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว พบว่า ลักษณะการเดินทางมาท่องเที่ยว ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการท่องเที่ยว ระยะเวลาในการท่องเที่ยว การรับทราบข้อมูลการท่องเที่ยว กิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว การบริการที่สนใจเข้ามาท่องเที่ยวแตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวแตกต่างกัน แสดงว่านักท่องเที่ยวมีความสนใจสิ่งแวดล้อมทางทะเลมากกว่ากลุ่มโบราณสถาน

3. ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพัทยาจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้โดยภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 สอดคล้องกับงานวิจัยของฉัตรชัย ลิ้มพรจิตรวิไล (2548) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจที่มีต่อการท่องเที่ยวหาดบางแสน จังหวัดชลบุรี ของนักท่องเที่ยวไทยศึกษาและเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวหาดบางแสน จังหวัดชลบุรี พบว่านักท่องเที่ยวไทยที่มีเพศ อายุ และระดับการศึกษาต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวหาดบางแสน จังหวัดชลบุรีไม่แตกต่างกัน เนื่องจากไม่ว่านักท่องเที่ยวจะเป็นใคร มาจากไหน ได้รับการตอบสนองความต้องการปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อมชายหาดพัทยาใกล้เคียงกัน แต่การวิจัยครั้งนี้ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของรุ่งกาญจน์ แสงกาญจน์ (2551) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ตัดสินใจมาท่องเที่ยวและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีผลต่อการท่องเที่ยว ณ วัดไชโยวรวิหาร จังหวัดอ่างทอง พบว่าการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยว จำแนกตามปัจจัยที่ตัดสินใจมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว พบว่า ลักษณะการเดินทางมาท่องเที่ยว ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการท่องเที่ยว ระยะเวลาในการท่องเที่ยว การรับทราบข้อมูลการท่องเที่ยว กิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว การบริการที่สนใจเข้ามาท่องเที่ยวแตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวแตกต่างกัน แสดงว่าความพอใจของแหล่งท่องเที่ยวอื่น อาจขึ้นกับความรู้สึกภายในของนักท่องเที่ยวนั้น ๆ

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะในการวิจัย

1. ความคิดเห็นความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยเกี่ยวกับด้านความสะอาดของชายหาด พบว่าการจัดการดูแลขยะบริเวณชายหาดพัทยา อยู่ในระดับปานกลางซึ่งเป็นข้อที่คะแนนต่ำสุดดังนั้นแล้วแนวทางปรับปรุงคือทางเทศบาลควรหามาตรการจำกัดขยะที่มีมากจนเกินไป เช่นเพิ่มรอบในการจัดเก็บขยะ หรือเพิ่มจำนวนถังขยะให้มากขึ้น

2. ความคิดเห็นความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยเกี่ยวกับด้านความสวยงามบริเวณชายหาด และถนนพบว่า สภาพของถนนหนทางบริเวณชายหาด ระดับปานกลางซึ่งเป็นข้อที่คะแนนต่ำสุดดังนั้นแล้วแนวทางปรับปรุงคือเพิ่มช่องจราจร ด้วยการขยายถนน รอบชายหาด หรือควรปรับภูมิทัศน์ถนนรอบชายหาดให้มีพื้นที่ผิวถนนมากขึ้น

3. ความคิดเห็นความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยเกี่ยวกับด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยของร้านค้าและบริการต่าง ๆ พบว่าการจัดระเบียบร้านอาหารบริเวณทางเดินเท้าในระดับมากซึ่งเป็นข้อที่คะแนนต่ำสุดดังนั้นแล้วแนวทางปรับปรุงคือควรจำกัดจำนวนแม่ค้า พ่อค้า ที่เข้ามาขายของบริเวณชายหาดให้มีปริมาณที่พอดี หรือควรที่จัดระเบียบในการค้าขายให้เป็นเวลาเหมาะสมมีระบบระเบียบมากกว่านี้

4. ความคิดเห็นความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยเกี่ยวกับด้านความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินพบว่าความชัดเจนของการประชาสัมพันธ์ข่าวสาร บริเวณชายหาดพักอาศัยอยู่ในระดับมากซึ่งเป็นข้อที่คะแนนต่ำสุดดังนั้นแล้วแนวทางปรับปรุงคือควรเพิ่มแหล่งประกาศประชาสัมพันธ์แหล่งให้ข้อมูลกับนักท่องเที่ยวให้มีมากพอและมีข้อมูลสารสนเทศใหม่ ๆ ด้วย

5. ความคิดเห็นความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยเกี่ยวกับด้านการจราจรโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากพบว่าความชัดเจนของป้ายสัญลักษณ์ ป้ายบอกทางจราจร บนถนนบริเวณชายหาดพักอาศัยอยู่ในระดับมากซึ่งเป็นข้อที่คะแนนต่ำสุดดังนั้นแล้วแนวทางปรับปรุงคือจัดระเบียบป้ายการเดินรถให้มีความชัดเจน และควรจัดระเบียบป้ายสื่อสารต่าง ๆ ด้วย

6. ผลการศึกษาพบว่าความคิดเห็นความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยเกี่ยวกับด้านความสะดวกของชายหาด และน้ำทะเล ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยเกี่ยวกับด้านความสวยงามบริเวณชายหาด และถนน ความคิดเห็นความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยเกี่ยวกับด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยของร้านค้าและบริการต่าง ๆ ความคิดเห็นความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยเกี่ยวกับด้านความปลอดภัยต่อชีวิต และทรัพย์สิน ความคิดเห็นความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยเกี่ยวกับด้านการจราจรโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ดังนั้นเองสิ่งที่ผู้บริหารควรให้ความใส่ใจทุก ๆ ด้านและส่งเสริมการท่องเที่ยว สถานที่ท่องเที่ยวให้สวยงาม สร้างความประทับใจให้คงอยู่ตลอดไป ควรจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว เพื่อสร้างงาน สร้างอาชีพให้กับประชาชนในท้องถิ่นรวมถึงกระตุ้นเศรษฐกิจให้เติบโตต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

งานวิจัยครั้งนี้ศึกษาเฉพาะด้านปริมาณยังขาดการศึกษาด้านคุณภาพ เพื่อให้เห็นถึงความต้องการที่แท้จริงของนักท่องเที่ยวให้ละเอียดมากกว่านี้ หรือควรศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารในระดับต่าง ๆ เช่น ระดับเทศบาล ระดับชุมชน เพื่อให้มุมมองความต้องการระดับชุมชน และขยายผลไปสู่กว้างต่อไป

บรรณานุกรม

- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2558). *สถิติการท่องเที่ยวภายในประเทศภาคตะวันออก ปี 2558* ไทย.
กรุงเทพฯ: กองสถิติและวิจัย การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และสมาคมพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. (2557)
โครงการจัดทำแผนปฏิบัติการทบทวนขีดความสามารถในการรองรับการท่องเที่ยว.
กรุงเทพฯ: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2544). *แผนปฏิบัติการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์แห่งชาติ*. กรุงเทพฯ:
กองทุนอนุรักษ์ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- กรมการท่องเที่ยว. (2555). *แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555-2559*. กรุงเทพฯ:
คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- กรมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2554). *แผนพัฒนาบริการท่องเที่ยวเพื่อรองรับการเปิดเสรี
บริการท่องเที่ยว ประจำปี พ.ศ. 2555-2560*. เข้าถึงได้จาก
http://203.131.220.141/msi/wp-content/uploads/Tourism-and-Travel-related-Service-Strategic-Plan_Thai.pdf
- กรมการท่องเที่ยว. (2558). *สถิตินักท่องเที่ยว*. เข้าถึงได้จาก
<http://www.tourism.go.th/2010/th/statistic/tourism.php>
- กัลยาณี ทองงาม. (2553). *ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มีต่อการท่องเที่ยวอุทยาน
ประวัติศาสตร์สุโขทัย*. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการ
นันทนาการ, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กนกวรรณ ดุงศรีแก้ว. (2549). *การจัดการการท่องเที่ยวชุมชนอย่างยั่งยืน ศึกษาเฉพาะกรณี:
บ้านวังน้ำมอก อำเภอศรีเชียงใหม่ จังหวัดหนองคาย*. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต,
สาขาวิชาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- กฤษ อัจฉริยาภิรมย์. (2550). *ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการนันทนาการของสวนวชิรเบญจทัศ.
กรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชานันทนาการ,
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- กาญจนา อรุณสอนศรี. (2546). *ความพึงพอใจของสมาชิกสหกรณ์ต่อการดำเนินงานของสหกรณ์
การเกษตรไชยปราการ จำกัด อำเภอไชยปราการ จังหวัดเชียงใหม่*. วิทยานิพนธ์
วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตร, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- กิตติชัย อิ่มวัฒนกุล. (2553). ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการด้านโครงสร้างพื้นฐานของ องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอ โนนไทย จังหวัดนครราชสีมา. โครงการงานหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิศวกรรมโยธา, สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
- เกษม จันทร์แก้ว. (2545). การจัดการสิ่งแวดล้อมแบบผสมผสาน. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- โครงการศึกษาวิจัยการจัดการมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม. (2543). คู่มือการบริหารและจัดการการท่องเที่ยวในพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลและสภาตำบล (พิมพ์ครั้งที่ 2). สถาบันดำรงราชานุภาพ สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย กระทรวงมหาดไทย. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ฉัตรชัย สัมพรจิตวิไล. (2548). ความพึงพอใจที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน จังหวัดชลบุรี ของนักท่องเที่ยวไทย. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชาติ อัฐวงศ์. (2549). แนวทางพัฒนาการผลิตการจำหน่ายมะม่วงของกลุ่มเกษตรกร ผู้ปลูกมะม่วงส่งออก อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าแบบอิสระ, วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตร, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ชัชพล ทรงสุนทรวงค์. (2550). มนุษย์กับสิ่งแวดล้อม (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทวีพงษ์ หินคำ. (2541). ความพึงพอใจของประชาชนต่อการบริหารงานสุขาภิบาลริมใต้ จังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าอิสระรัฐศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการเมืองและการปกครอง, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ทิพวรรณ หล่อสุวรรณรัตน์. (2547). ทฤษฎีองค์การสมัยใหม่ (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: แชนโทรพี พรินติ้ง.
- นริษา นราศรี. (2544). การศึกษาความพึงพอใจของบทเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญที่สุดในกลุ่มวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของโรงเรียนประถม ศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดพิษณุโลก. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง. การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษา และการจัดการเรียน, มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- นิคม จารุมณี. (2544). การท่องเที่ยวและการจัดการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

- แน่น้อย พงษ์สามารถ. (2549). *จิตวิทยาอุตสาหกรรม*, กรุงเทพฯ: เอส เอ็ม เอ็ม.
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2548). *การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน*. กรุงเทพฯ: เพรส แอนด์ ดีไซน์.
- ประภาภรณ์ สรปภา. (2544). เข้าถึงได้จาก Available:www.vcharkarn.com/uploads/56/56921.
- ประสาท อิศรปรีดา. (2547). *สารัตถะจิตวิทยาการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 5). มหาสารคาม:
โครงการตำรา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ปราโมทย์ เลิศจิตรการุณ. (2550). *ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการท่องเที่ยว
พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติสมเด็จพระนารายณ์ จังหวัดลพบุรี*. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร
มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พรรณี ชูทัยเงินจิต. (2550). *จิตวิทยาการเรียนการสอน*. นนทบุรี: เกรท เอ็ดดูเคชั่น.
- พิทยา บวรวัฒนา. (2544). *ทฤษฎีองค์การสาธารณสุข* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- พิศิษฐ์ ขาวจันทร์. (2546). *ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนต่อการจัดการศึกษาระดับ
มัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานประถมศึกษาจังหวัด
อุบลราชธานี*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารการศึกษา,
สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี.
- พวงทอง ตั้งจิตกุล. (2542). *ความพึงพอใจของผู้รับบริการบัตรประกันสุขภาพโดยความสมัครใจ
ต่อการบริการของสถานอนามัยในจังหวัดอุทัยธานี*. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต,
สาขาวิชาบริหารสาธารณสุข, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ภณิดา ชัยปัญญา. (2548). *ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อกิจการไร่นาสวนผสมภายใต้โครงการ
ปรับโครงสร้างระบบการผลิตการเกษตรของจังหวัดเชียงราย*. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร
มหาบัณฑิต, สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตร, คณะเกษตรศาสตร์, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ภัตสรกรณ์ ลังกาฟ้า. (2553). *ผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของการท่องเที่ยวในชุมชน
หมู่บ้านคอยปุยจังหวัดเชียงใหม่*. รายงานการวิจัย, บัณฑิตวิทยาลัย, คณะเศรษฐศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- มณี โปธิเสน. (2543). *ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนและบุคลากรในโรงเรียนต่อการจัด
การศึกษาของโรงเรียนโพธิเสนวิทยา อำเภอท่าบ่อ จังหวัดหนองคาย*. รายงานค้นคว้า
อิสระ การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ยุทธพงษ์ กัยวรรณ. (2543). *พื้นฐานการวิจัย*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2542). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิต พ.ศ. 2542*. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.

- ราตรี ภารา. (2540). *ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม*. กรุงเทพฯ: อักษราพัฒนา.
- รุ่งกาญจน์ แสงกาญจน์. (2551). *ปัจจัยที่ตัดสินใจมาท่องเที่ยวและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีผลต่อการท่องเที่ยว ณ วัดไชโยวรวิหาร จังหวัดอ่างทอง*. สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- ลยาศรี หุณทะนะเสรี. (2534). *ภูมิศาสตร์การท่องเที่ยวไทย*. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.
- เลิศพร ภาระสกุล และคณะ. (2551). *อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว (พิมพ์ครั้งที่ 3)*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- วิมลวรรณ สุธีบุตร. (2551). *ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ใช้บริการธุรกิจนำเที่ยวของบริษัท ห่มสาวทัวร์ จำกัด*. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วรรณ วลัยวัฒน์. (2546). *ภูมิศาสตร์การท่องเที่ยว (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วรลักษณ์ พลสม และปณณัฐ ยศกันโท. (2551). *ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการสายการบินนกแอร์*. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและโรงแรม, มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ศศิรัตน์ ลอยประเสริฐ. (2552). *พฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ตลาดร้อยปีสามชุก สุพรรณบุรี*. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการจัดการ, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- ศรัญญา วรากุลทิพย์. (2549). *ปฐมนิเทศอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว*. กรุงเทพฯ: สามลดา.
- สาคร สุขศรีวงศ์. (2550). *การจัดการ: จากมุมมองนักบริหาร (พิมพ์ครั้งที่ 3)*. กรุงเทพฯ: จี พี ไชเบอร์พรินท์.
- เสกสรร ธรรมวงศ์. (2541). *ความพึงพอใจของนักศึกษาผู้ใหญ่ ที่มีต่อการให้บริการด้านการเรียนการสอนสายสามัญระดับประถมศึกษา: ศึกษากรณี โรงเรียนผู้ใหญ่สตรีบางเขนพัฒนาสถานหญิงกลาง*. วิทยานิพนธ์พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาพัฒนาศึกษา, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2541). *จิตวิทยาการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 9)*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สรวิศ ปิ่นรัตนานนท์. (2553). *ความได้เปรียบด้านการแข่งขันและความสามารถของผู้ประกอบการต่อความทางการตลาดธุรกิจการท่องเที่ยวของประเทศไทย*. การค้นคว้าอิสระ, บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ, มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราวุฒิ.

- อุทัย เลหาวิเชียร. (2543). *รัฐประศาสนศาสตร์ ลักษณะวิชาและมิติต่าง ๆ* (พิมพ์ครั้งที่ 6).
กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เสมาธรรม.
- Dasmann, R.F. (1976). *Ecological principles for economic development*. London: John Wiley and Sons.
- Jolly, V. (1976). The concept of environmental management. *Managing the environment*.
New Delhi: Indian Environment Society.
- Oskamps, Stuart. (1984). *Applied social psychology*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall.
- Posey, L.M. (2009). *Student perceptions and expectations of library services quality and user satisfaction at Walters State Community College, Dissertation Abstracts International*. 70(06) : unpagged ; December,
- Robbins, S. P. (1990). *Organization theory: Structure, design and applications* (3rd ed.).
Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall. Resource: www.idis.ru.ac.th/report/index.php?topic=6136.
- Shalit, G. (2000). Release characteristic of new controlled release fertilizer. *J. Controlled Release*, 43: 131-138.
- Winslow, J. H., & Gubby, S.G. (1976). *The land is our life*. Port Moresby: Office of Environment.
- ylar, & Hastings, N. (2011). Factors influencing virtual patron satisfaction with online library resources and services. *Journal of Educators Online*, 8(2), 1-34.
- Yamane, T. (1973). *Statistics: An introductory analysis*. New York: Harper and Row.

ภาคผนวก

ระยะเวลาในการเดินทาง 45 นาที
ระยะเวลาในการเดินทาง 15 นาที (Speed boat)

↑ ไป สวนเสือศรีราชา,
สวนสัตว์เปิดเขาเขียว

หาดนาเกลือ

- * ปราสาทสังขม
- * หาดวงศ์พระจันทร์
- * หาดวงศ์มณี

- * พิพิธภัณฑ์ขุดพบวิทยา
- * เมืองจำลอง

- * อุทยานคืนล้านปี
- * และฟาร์มจระเข้พัทยา

เกาะสาก

- * กฟผ. ไร่
- * อารต อิน พาราไดซ์
- * วิลล่าคาร์ คาบาร์เน่

เกาะสีชัง เกาะสีชัง เกาะสีชัง

- * พิพิธภัณฑ์สิรินธร
- * ถนนคนเดิน

- * เขามะนาว (สท.5)
- * พิพิธภัณฑ์

© AtSiam.com
พัทยา

- * วิังสามเหลี่ยม
- * วิังพระโศภนวิทยา

- * อินเดอร์วอเตอร์วิลลาพัทยา
- * สนามแข่งโกคาร์ท

- * หมู่บ้านช่างพัทยา
- * สวนกล้วยไม้ สรพ

หาดดวงดาว

- * ตลาดน้ำ 4 ภาคพัทยา

- * หาดจอมเทียน

- * โรงละครสังการ

นาจอมเทียน

- * วัดนาถสงขาราม
- * วัดธารเย็น

- * หมู่บ้านบางเสร่

- * สวนบางปู

- * เขาสังขม

- * โบสถ์หิน

- * โรงอุปราชา
- * เสกวิทยา

ข้อมูลเมืองพัทยา

เมืองพัทยา เป็นเขตปกครองพิเศษแห่งหนึ่งในเขตจังหวัดชลบุรี มีระดับเทียบเท่าเทศบาลนคร จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. 2521 เป็นเมืองท่องเที่ยวที่มีหาดทรายและชายทะเล ซึ่งมีชื่อเสียงระดับนานาชาติ อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานครไปทางตะวันออกเฉียงใต้ ประมาณ 140 กิโลเมตร ตั้งอยู่บนฝั่งทะเล ทางทิศตะวันออกของอ่าวไทย โดยแบ่งส่วนภายในของเมืองเป็น 4 ส่วน ได้แก่ พัทยาเหนือ พัทยากลาง พัทยาใต้ และหาดจอมเทียน มีรหัสมาตรฐานไอเอสโอ 3166-2 คือ TH-S ปัจจุบัน มีแผนการเสนอชื่อเมืองพัทยาท่อยูเนสโกให้เป็นเมืองภาพยนตร์ เนื่องด้วยมีการถ่ายทำภาพยนตร์ไม่น้อยกว่า 300 เรื่องต่อปี และรายได้ร้อยละ 90 มาจากการท่องเที่ยว

ประวัติเมืองพญา

เริ่มรู้จักกันจากคำบอกเล่าต่อกันมาว่า เมื่อ พ.ศ. 2310 ก่อนเสียกรุงศรีอยุธยาให้กับพม่า 3 เดือน พระยาตาก (สิน) ขณะนั้นยังเป็นพระยากำแพงเพชร ลงความเห็น ว่า หากกรุงศรีอยุธยาอยู่ต่อผู้กับพม่าอย่างอ่อนแอเช่นนี้ต่อไปจะต้องสูญเสียกรุงให้พม่าอย่างแน่นอน พระยากำแพงเพชรจึงรวบรวมสมัครพรรคพวกออกไปตั้งหลักใหม่ ให้มีกำลังทัพเข้มแข็งขึ้นค่อยกลับมากู้กรุงคืน พระยากำแพงเพชร ได้เริ่มเคลื่อนทัพออกจากค่ายวัดพิชัยมุ่งหน้าไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ผู้พลางร่นถอยหนีการตามล่า ของทหารพม่าไปพลาง จนกระทั่งเลยเข้าแขวงเมืองชลบุรี พระยากำแพงเพชรหยุดพักทัพที่บริเวณหน้าวัดใหญ่อินทารามในปัจจุบัน แล้วเดินทัพมุ่งตรงไปยังจันทบุรี ระหว่างทางได้พักที่บ้านหนองไผ่ ตำบลนาเกลือ แขวงเมืองบางละมุง ปัจจุบันอยู่ด้านหลังสถานีตำรวจภูธรพญา

ตามพระราชพงสาวดารฉบับพระราชหัตถเลขาเล่ม 2 กล่าวเอาไว้ว่า ขณะที่ นายกลมเป็นนายชุมนุมคุมไพร่ พลอยู่ที่นั่น ตั้งทัพคอยสกัดคิดจะต่อรองพระยากำแพงเพชรในตอนนั้นขึ้นช้างพลายถือปืนนกสับรางแดงพร้อม ด้วยพลทหารที่ร่วมเดินทางมาห้ำล้อมหน้าหลัง ตรงเข้าไปในระหว่างพวกพลนายกลมมาสกัดอยู่ ด้วยเดชะบารมีบันดาลให้นายกลมเกิดเกรงกลัวพระเดชานุภาพวางอาวุธสิ้น พาพรรคพวกพลเข้าร่วมกองทัพกับพระยากำแพงเพชร จากนั้นพระยากำแพงเพชรก็นำทัพไปหยุดประทับ ณ สถานที่ที่มีหนองน้ำครั้งรุ่งขึ้น หรือวันอังคารแรม 6 ค่ำ เดือนยี่ นายกลมจึงนำไพร่พลหมื่นหนึ่งนำทัพไปถึง ณ ตำบลหนึ่ง และหยุดพักเสียหนึ่งคืน วันต่อมาจึงเดินทัพมาถึง นาจอมเทียนและทุ่งไก่อเคี้ย สัตหีบ โดยหยุดพักแรมแห่งละคืน ต่อมาชาวบ้านก็เรียกตำบลนี้ว่า ทัพพระยา และเปลี่ยนมาเรียกใหม่ พัทธยา เนื่องจากเห็นว่าตรงบริเวณที่พระยาตากมาตั้งทัพนั้นทำเลดี และมีลมทะเลชื่อ ลมพัทธยา ซึ่งก็คือลมที่พัดมาจากทิศตะวันตกเฉียงใต้ไปทิศตะวันออกเฉียงเหนือในต้นฤดูฝน จึงเรียกสถานที่ แห่งนี้ว่า หมู่บ้านพัทธยา ต่อมาปัจจุบันคำว่า พัทธยา ได้เขียนใหม่เป็น พญา

อีกเหตุการณ์สำคัญที่ทำให้พญาเป็นที่รู้จักไปทั่ว เกิดขึ้นเมื่อวันที่ 29 มิถุนายน พ.ศ. 2502 เมื่อมีรถบรรทุกขนาดใหญ่ของทหารอเมริกันประมาณ 4-5 คัน บรรทุกทหารเต็มคันรถ ประมาณ 100 คน จากจังหวัดนครราชสีมา ซึ่งที่นั่นมีฐานทัพของทหารอเมริกันอยู่ มุ่งมาสู่พญา และมาเข้าบ้านตากอากาศของพระยาสุนทร บริเวณตอนใต้ของหาด โดยผลัดกันมาพักผ่อนเป็นงวด งวดละ สัปดาห์ จากพฤติกรรมของทหารอเมริกันเช่นนี้ จึงกลายเป็นจุดเริ่มต้นการท่องเที่ยวเมืองพญานั่นเอง จากสภาพหมู่บ้านชายทะเลที่เงียบสงบนั้น ก็พลันเปลี่ยนแปลงกลับกลายเป็นสถานที่ท่องเที่ยวตากอากาศ จนกระทั่งหมู่บ้านพญาก็พัฒนากลายเป็นเมืองท่องเที่ยวที่ขึ้นชื่อนับตั้งแต่นั้นมาจนถึงปัจจุบัน

ลักษณะทางกายภาพ

ที่ตั้ง: เมืองพัทยา ตั้งอยู่ทางภาคตะวันออก

มีบริเวณเส้นรุ้งที่ 13 ° เหนือ และเส้นแวงที่ 101° ตะวันออก

อยู่ในท้องที่อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี อยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 150 กิโลเมตร

ตั้งอยู่: เลขที่ 171 หมู่ 6 ถนนพัทยาเหนือ ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี 20260

อาณาเขต	
ทิศเหนือ	เริ่มจากแนวคลองกระทิงลาย
ทิศตะวันออก	ขนานไปกับถนนสุขุมวิท (ห่างจากถนนสุขุมวิทไปทางทิศตะวันออก ประมาณ 900 เมตร)
ทิศตะวันตก	ขนานกับแนวชายฝั่งทะเล
ทิศใต้	จรดพื้นที่ตำบลห้วยใหญ่

พื้นที่

- รวมพื้นที่ทั้งหมด 208.10 ตารางกิโลเมตร (130,062.50 ไร่)
- พื้นดิน (รวมเกาะล้าน) 53.40 ตารางกิโลเมตร (33,400 ไร่)
- พื้นน้ำ 154.66 ตารางกิโลเมตร (9,6662.50 ไร่)
- เกาะล้าน 4.07 ตารางกิโลเมตร (2,543.75 ไร่)

พัทยาประกอบด้วยพื้นที่ 4 ตำบล อันประกอบด้วย

1. ตำบลนาเกลือ หมู่ 1, 2, 3, 4, 5, 6 และ 7 (เกาะล้าน)
2. ตำบลหนองปรือ หมู่ 5, 6, 9, 10, 11, 12 และ 13
3. ตำบลห้วยใหญ่ หมู่ 4
4. ตำบลหนองปลาไหล หมู่ 6, 7 และ 8

ในส่วนชายหาดของพัทยามีความยาวประมาณ 15 กิโลเมตร

เมืองพัทยาเป็นเมืองท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมทั้งนักท่องเที่ยวชาวไทยและต่างประเทศ และเป็นเมืองที่ได้รับการพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวหลักของภาคตะวันออกกิจกรรมทางเศรษฐกิจส่วนใหญ่จึงเป็นกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวและบริการ โดยประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 87 ประกอบอาชีพด้านการค้าและการบริการนักท่องเที่ยวในรูปแบบต่าง ๆ นอกนั้นประกอบอาชีพเกษตรกรรม อุตสาหกรรม การประมง และการค้าขาย ประชาชนมีรายได้เฉลี่ยประมาณ 270,000 บาท/คน/ปี โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. การอุตสาหกรรม

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่สำคัญที่สุดของเมืองพัทยา ปัจจุบันมีการจ้างแรงงานในภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวมากกว่าร้อยละ 90 ของแรงงานในภาคอุตสาหกรรม โดยกิจกรรมต่างๆ เช่น โรงแรม บังกะโล ไนท์คลับ เป็นต้น มีโรงงานอุตสาหกรรมร้อยละ 3 เช่น โรงงานทำคอนกรีต อิฐบล็อก แผ่นพื้นคอนกรีต วงกบประตูหน้าต่าง โรงงานเป็้งมันสำปะหลัง โรงงานอัดมันเส้น เป็นต้น

2. การเกษตรกรรม

พื้นที่เกษตรกรรมของเมืองพัทยายู่ในบริเวณตำบลห้วยใหญ่ และตำบลหนองปลาไหล โดยมีการปลูกมันสำปะหลัง สับปะรดและมะพร้าว เป็นต้น ประชากรประกอบอาชีพด้านนี้ประมาณร้อยละ 3 เพราะปัจจุบัน ที่ดินมีราคาสูง ทำให้การลงทุนการเกษตรน้อย

3. การพาณิชย์กรรมและการบริการ

มีการประกอบการด้านพาณิชย์กรรมประมาณร้อยละ 4 เช่น การทำธุรกิจ การค้าปลีก ธุรกิจนำเข้า-ส่งออก และการให้บริการแก่นักท่องเที่ยว ประเภทขายหรือเช่าอุปกรณ์ในการอำนวยความสะดวก และความบันเทิงแก่นักท่องเที่ยว เช่น การให้เช่ารถจักรยานยนต์, เรือเจ็ทสกี, เรือนำเที่ยว, เรือลากرم, เรือลากกล้วย เป็นต้น

แบบสอบถาม

หัวข้อการวิจัย ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวยุวชาวไทยต่อการจัดการสิ่งแวดล้อม
บริเวณชายหาดพัทยา จังหวัดชลบุรี

แบบสอบถามฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินงานนิพนธ์หลักสูตรบริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการสาธารณะ วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ข้อมูลที่
ได้รับจากท่านในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้จะถูกรวบรวมนำมาวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูลเพื่อ
ประโยชน์ในการศึกษาเท่านั้น ขอขอบคุณท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย √ ลงใน ( ) หน้าคำตอบที่ท่านต้องการเลือก

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวยุวไทย

1. เพศ

( ) ชาย

( ) หญิง

2. อายุ

( ) ต่ำกว่า 20 ปี

( ) 21-30 ปี

( ) 31-40 ปี

( ) 41-50 ปี

( ) มากกว่า 50 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

( ) ต่ำกว่ามัธยมศึกษา

( ) มัธยมศึกษาตอนปลาย

( ) อนุปริญญา (ปวช., ปวส. หรือเทียบเท่า)

( ) ระดับปริญญาตรี

( ) ระดับปริญญาโทหรือสูงกว่า

4. สถานภาพ

( ) โสด

( ) สมรส

( ) อยู่ร้าง/ หม้าย/ แยกกันอยู่

5. อาชีพปัจจุบัน

- ( ) ข้าราชการ ( ) พนักงานรัฐวิสาหกิจ
 ( ) พนักงานบริษัทเอกชน ( ) นักเรียน/นักศึกษา
 ( ) ธุรกิจส่วนตัว ( ) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

6. รายได้ต่อเดือน

- ( ) ต่ำกว่า 10,000 บาท ( ) 10,001-30,000 บาท
 ( ) 30,001-50,000 บาท ( ) มากกว่า 50,000 บาทขึ้นไป

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทย

คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย✓ลงในช่องระดับความพึงพอใจที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

โดยยึดเกณฑ์ 5 ระดับ ดังนี้

5	=	มากที่สุด
4	=	มาก
3	=	ปานกลาง
2	=	น้อย
1	=	น้อยที่สุด

ปัจจัยการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพัทยา	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
ด้านความสะอาดของชายหาด และน้ำทะเล					
1. ความสะอาดของชายหาดพัทยา					
2. ความสะอาดของทางเดินเรียบชายหาด					
3. การจัดการดูแลขยะบริเวณชายหาดพัทยา					
4. ความเพียงพอของถังขยะที่มีไว้ให้บริการบริเวณชายหาดพัทยา					
5. การดูแลเก็บขยะบริเวณชายหาดพัทยา					
6. การดูแลจัดคราบน้ำมัน/ สารปนเปื้อนในทะเล					

ด้านความสวยงามบริเวณชายหาด และถนน					
7. ความร่มรื่นของบริเวณชายหาดพัทยา					
8. ความเป็นระเบียบของการตั้งร่ม และเก้าอี้ผ้าใบบริเวณชายหาดพัทยา					
9. การจัดให้มีที่นั่งบริเวณทางเดินเพื่อชมทัศนียภาพ					
10. การตกแต่งทางเท้าบริเวณถนนเรียบชายหาดพัทยา					
11. ความสว่างของทางเดินเท้าบริเวณชายหาดพัทยา					
12. ความชัดเจนของป้ายบอกทางไปจุดสำคัญต่าง ๆ					
13. สภาพของถนนหนทางบริเวณชายหาด					
ด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยของร้านค้า และบริการต่าง ๆ					
14. การจัดระเบียบร้านค้าขายของบริเวณทางเดินเท้า					
15. การจัดระเบียบร้านอาหารบริเวณทางเดินเท้า					
16. ความสะดวกสบายในการเดินจับจ่ายซื้อสินค้า/อาหารบนทางเดินเท้า บริเวณชายหาดพัทยา					
17. การจัดระเบียบพ่อค้าแม่ค้าหาบเร่เดินขายสินค้า/อาหารต่าง ๆ บริเวณชายหาดพัทยา					
18. การจัดระเบียบของห้องน้ำ – ห้องอาบน้ำบริเวณชายหาดพัทยา					
19. ความสะอาดของห้องน้ำ - ห้องอาบน้ำ บริเวณชายหาดพัทยา					
20. การจัดระเบียบการให้บริการเรือเช่า/ เจ็ตสกี/ บานาน่าโบ๊ท/ และห่วงยาง					
ด้านความปลอดภัยต่อชีวิต และทรัพย์สิน					
21. การดูแลรักษาความปลอดภัย บริเวณชายหาดพัทยา					
22. การเฝ้าระวังอุบัติเหตุทางน้ำ บริเวณชายหาดพัทยา					
23. การดูแลรักษาความปลอดภัยของทรัพย์สินบริเวณชายหาดพัทยา					
24. ความสะดวกของการแจ้งเหตุด่วน – เหตุร้ายฉุกเฉิน					
25. ความชัดเจนของการประชาสัมพันธ์ข่าวสาร					

ด้านการจราจร					
26. การจัดระเบียบการจราจรบริเวณชายหาดพัทยา					
27. ความเหมาะสมของการใช้บริเวณพื้นที่ที่จอดรถ					
28. การถ่ายเทการจราจรเพื่อไม่ให้เกิดภาวะรถติดบริเวณชายหาดพัทยา					
29. การดูแลจราจรของเจ้าหน้าที่ บริเวณชายหาดพัทยา					
30. ความชัดเจนของป้ายสัญลักษณ์ ป้ายบอกทางจราจรบนถนนบริเวณชายหาดพัทยา					
31. ความเพียงพอของพื้นที่ที่จอดรถ					
32. ความปลอดภัยของสถานที่ที่จอดรถ					

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมของชายหาดพัทยา

คำชี้แจง โปรดให้ข้อเสนอแนะต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดพัทยา

ท่านจะกลับมาเที่ยวพัทยาก่อนหรือไม่

( ) มา

( ) ไม่มา

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม